

C. ALIMĂNEȘTIANU

NECESITATEA

DE

A SE INCURAJA DE CATRE STATUL ROMÂN

ANUMITE INDUSTRII

Extras din Nr. 1, An. XXXVIII al Revistei «Convorbiri Literare»

BUCURESCI

Atelierele de arte grafice I. V. SOCECU, Strada Berzei 59

1904

Prof. 09/10 omagiu din partea autorului

~~13399~~ 13399

P. Armand

C. ALIMĂNEȘTIANU

BIBLIOTECA CENTRALĂ
UNIVERSITARA
BUCUREȘTI

NECESITATEA

312819

DE

1904

A SE INCURAJA DE CATRE STATUL ROMÂN

ANUMITE INDUSTRII

DONAȚIUNEA

AL. DJUVARA

Extras din No. 1, An. XXXVIII al Revistei «Convorbiri Literare»

BUCUREȘCI

Atelierele de arte grafice I. V. SOCECU, Strada Berzei 59

1904

18445

338 (498) : 6

1947
BIBLIOTECA CENTRALA UNIVERSITARA
BUCURESTI
13399

CONTROL 1961

BIBLIOTECA CENTRALA
UNIVERSITARA
BUCURESTI

70/05/05

CONTROL 1961

1961

D

B.C.U. Bucuresti

C18445

BIBLIOTECA CENTRALA
UNIVERSITARA
BUCURESTI

Necesitatea de a se încuraja de către Statul Român anumite industrii¹⁾

Necesitatea de a se încuraja de către Statul Român anumite industrii, este una din problemele noastre economice, amenințată, mai ales de cîteva luni, să degeneze, dintr'o discuțiune înălțătoare și plină de foloase, într'o polemică fără sfîrșit, ce nu ne poate duce decît la vrajbă și pagubă. Aceasta, atunci cînd nu numai țările Europei Continentale, ci chiar Anglia, țara clasică a liberului schimb, e bîntuită de un vînt protecționist, cel puțin ca mijloc de represalii contra țărilor protecționiste, după cit se vede din discursurile unora din oamenii politici englezî.

Va fi vorba în această cercetare, ce întreprind, de o cestiune economică locală, privindu-ne pe noi, Românii din Regat, cu mijloacele de cari dispunem și mediul în care ne găsim. Dar cum industria, în mersul evolutiv al omenirii, corespunde la diversele popoare din lume cu un pas înainte pe calea progreselor lor culturale și tehnice, cred că e datoria oamenilor cu o cultură științifică și tehnică să intervină în discuțiunile începute și cu argumente temeinice, izvorite din examinarea propriilor noastre interese naționale și culese din studiul condițiunilor noastre speciale, să clarifice împrejurările și să lumineze țara, în soluțiunile ce trebuiesc date unei așa de importante probleme economice.

Industria s'a născut fără îndoială odată cu omul și probabil s'a manifestat cu primele prăjinî și ciomege de lemn,

¹⁾ Acest mic studiu a fost scris în vederea unei comunicări anunțate la Congresul «Asociațiunii romîne pentru înaintarea și rîsplîndirea științelor», pe care însă din împrejurări neprevăzute nu am putut-o face atunci.

Pentru că, dintr'o pornire pe care o cred și sper să o dovedesc greșită și foarte dăunătoare dezvoltării noastre economice, era nevoie în acea lucrare să se demonstreze, că numai prin munca agricolă în Țara Românească se mărește pe de o parte cifra exportului, iar pe de altă parte se micșorează cifra importului. Teza fiind acolo de a se dovedi, că toate nenorocirile economiei naționale provin din pricină că noi, voină să protejăm industria, am sacrificat agricultura și târgul internațional, în special cel austriac, pentru vite, — trebuia deci, pentru a se putea argumenta o asemenea teză contra începuturilor noastre industriale, ca fabricațiunea brânzeturilor, care e o industrie anexă agriculturii, dar în definitiv o industrie, în înțelesul ce se dă astăzi cuvântului industrie, — se și zice în limbajul curent «*fabricațiunea brânzeturilor*» și nu «*cultura brânzeturilor*» — s'o treacă chiar cu mențiune specială printre muncile agricole, fiindcă dezvoltarea ei actuală, pe lângă că constituie un export prin brânzeturile mai ordinare ce se trimit pe piața Constantinopolului și a altor câteva orașele de pe coastele Levantului, dar a micșorat și importul brânzeturilor de lux, care se aduceau și se aduc încă din străinătate. Astfel că era nevoie, pentru ca să se poată susține teza contra industriei, ca fabricațiunea brânzeturilor să fie scoasă dela industriei și trecută printre *culturile agricole*.

Pe cînd cultura zarzavaturilor, care constituie o muncă eminentă agricolă — ară pămîntul, sapă cu sapa și sădești și răsădești pentru ca să le obții — trebuia numărată printre industriei, fiindcă, din nenorocire pentru economia noastră generală și spre rușinea noastră a tuturor și în special a agricultorilor, această bănoasă indeletnicire agricolă nu e săvîrșită la noi în țară de elementul românesc autohton, cum e în natura lucrurilor, ci de brațe străine și dovedite chiar vrășmașe nouă, care duc cu ele peste graniță tot profitul ce-l dă această indispensabilă și mănoasă cultură. Și această cifră, suptă dela noi de străini prin cultura zarzavaturilor, cîntărește binișor în învinuirile ce trebuia să se aducă industriei.

Daă acest exemplu, fără cea mai mică veleitate de critică din parte-mi a acelei lucrări, rugînd chiar cu isistență s'o citească pe toți cei ce n'au avut încă ocaziunea, pentru ca fiecare s'o judece neinfluențat de opiniuni contrare și numai după valoarea și temeinicia argumentelor presintate acolo.

A trebuit însă să presint acest mod de argumentare, într'o cestiune așa de importantă față cu interesele noastre economice, pentru ca să se vadă, unde ne poate duce cearta

pe cuvinte și ce teribil are să fie pentru prosperitatea economiei noastre naționale, pe care cu toții o urmărim, dacă ne vom apuca să sucim și să denaturăm sensul lucrurilor, numai pentru a combate pe adversarii în fața naivilor său pe hirtie.

Fiindcă eu înțeleg foarte bine, ca cineva să aibă un mod al său de a vedea, cu anumite norme, în aprecierea unor fenomene economice; dar, fără să se presinte o motivare și documentare contra modului actual de a judeca în asemenea cestiuni, să vie cineva ca din senin și numai cu un criteriu de clasificare atât de elastic, încît pe baza lui să se poată trece fabricațiunea brînzeturilor printre *culturile agricole*, iar *cultura zarzavaturilor* printre *industrii*, e o libertate de sistematizare, ce depășește limitele celei mai largi toleranțe admise în aprecieri, și ar fi să se înlătore orice posibilitate de înțelegere și discuțiune.

Trebuie dar, cum am spus-o și altădată, ca în studii de o așa mare importanță să procedăm nu numai cu metodă, dar, în primul rînd, cu cea mai strictă obiectivitate, încît soluțiunile la care vom ajunge să fie conclusiunile logice ale cercetărilor făcute cu materialul de studiat și de interpretat.

Într'un așa scop, am căutat atunci ca și acum să provoc, în direcțiunea rezolvării problemelor economice la ordinea zilei, cercetări nepărtinitoare și sistematice din partea oamenilor de știință și a economiștilor de catedră din această țară, tocmai pentru ca ei să nu poată fi bănuți de interese său preferință fie către agricultură, fie către industrie.

* * *

Pentru ca industriei noastre să i se poată aduce învinuirile ce unii i le fac «de a fi cauza ruinei noastre economice și în special a agriculturii», ar trebui dovedit:

a) că la alcătuirea convențiilor noastre vamale, încheiate până acum, au predominat preocupări protecționiste și că s'a sacrificat prin ele, cu bună seamă și fără nici o rezervă, interesele noastre agricole și zootehnice, numai în vederea introducerii și dezvoltării industriilor în țară;

b) că taxele percepute la intrarea diverselor mărfuri, ce se aduc în țară, au fost și sint așa de urcate, încît ele reprezintă un procent din valoarea importului, care trece cu mult peste taxele de fiscalitate, constituind un protecționism apăsător, sub povara căruia s'a îngreuiat traful și s'a restrîns

consumațiunea multor produse, ce erau și sînt indispensabile fie dezvoltării fizice, fie celei culturale și economice a națiunii;

c) că sacrificiile bănești făcute de Stat cu încurajarea industriilor sînt exagerate și împovărătoare, atît ca cifră absolută față de puterile noastre financiare, cît și față de progresele realizate de industriile existente.

Fără asemenea dovezi, și numai cu argumente trase din discuțiunile doctrinare pe tema existenței materiilor prime și combustibilului, abundenței brațelor, ȧstfinătății capitalului, sau din interpretarea unor exemple izolate, ne vom combate și învinge reciproc, vom fi cînd protecționiști, cînd liberi schimbiști, — va depinde mai ales de publicul la care ne vom adresa —, dar nu vom rezolva astfel problema noastră locală, care cere cu toate acestea o deslegare complectă.

Că în interesul cestiunii e absolută nevoie de discuțiune, nici nu mai încape îndoială, dar pe baze, cu norme și după criterii în mod științific stabilite și care să ne poată duce la o soluțiune.

I

Pentru ca să intru în cercetarea și susținerea tezei ce m-am propus să dovedesc, dau tabloul No. 1 care conține cifrele exportului și importului nostru dela 1871 încoace, încasările din taxele vamale și cit reprezintă la sută din valoarea importului nostru acele taxe vamale percepute. Procentul s'a calculat la totalitatea mărfurilor importate, fără să se facă o defalcare între articolele scutite și cele taxate, fiindcă pe de o parte, în acușațiunile care se aduc industriei și protecționismului nostru, e vorba de sarcina globală protecționistă la întregul tribut, taxat ori nu, ce-l plătim străinătății; iar pe de altă parte pentrucă ar fi foarte greu, dacă nu imposibil, să se poată stabili exact *cine* și *cît* profită, dintre agrarieni și industriași, direct și indirect, mai mult din articolele scutite.

Acest tablou — oricare ar fi exagerațiunile ¹⁾ de evaluare ale unora dintre articolele din tarif, oricare ar fi fraudele

¹⁾ Din această cauză cifra importului poate să fie cu 15—25% mai urcată decît cea reală la multe din articole, și decî și coeficientul de alta la % ad valorem, calculat de noi după acest tablou, are să fie mai redus decît cel adevărat într'o proporție corespunzătoare. Pentru aceste considerațiuni dau tabloul No. 3, calculat după *evaluările* din statistica comerțului pe 1902, în care se pot vedea coeficienții calculați după datele actuale și evita unele confuziuni.

vamale și unele lipsuri de înregistrare la import și export — întru cât el reprezintă exact cifrele din statistica Ministerului de Finance și e de presupus că exagerațiunile, erorile ori fraudele se întind la totalul anilor studiați, și întru cât adversarii industriei s'au servit de cifrele din el, — acest tablou, este cel mai important și aproape singurul document în ce privește orientarea sforțărilor noastre economice și cel mai temeinic și de necontestat argument, pentru a restabili dreapta judecată în acuzațiunile care s'au adus și se aduc pe baza lui încercărilor noastre industriale.

El este cu atât mai instructiv, cu cât în această perioadă de 32 ani, foarte scurtă pentru viața unui popor, economia noastră națională a trecut prin 4 regimuri vamale deosebite.

* * *

Încep cu orientarea politiceii noastre economice.

Dacă ar fi să judecăm după balanța comercială, oricare ar fi rolul ce-l joacă în cifra exportului nostru anii buni și anii răi agricoli, pare, după cifrele acestui tablou, că țării îi mergea mult mai bine sub dominațiunea turcească (?!). În adevăr, deși până la 1876 noi am suferit, în ceea ce privește tariful vamal, regimul de suzeranitate, adică noi nu aveam dreptul să încheiem convenții vamale, ci percepeam pentru acea perioadă taxa de $7\frac{1}{3}\%$ ad valorem, totuși în anii anteriori lui 1876 cifra exportului întrecea importul, cu toate că taxele vamale, atât după tarif cât și din încasările realizate, în medie $6,66\%$, sînt superioare regimului vamal următor. Ceea ce denotă că nu *taxele vamale* erau factorul de căpetenie în determinarea importului nostru pe acele *timpuri*, și e chiar o *probă* palpabilă de greșala la care s'ar expune, cei cari ar judeca starea noastră economică de atunci numai după cifrele importului și exportului, și nu ar ține seamă de slaba noastră putere de consumație de produse străine și de rolul ce-l avea industria casnică și cea națională în satisfacerea nevoilor economice de pe acele vremuri.

De aici începe chiar prima dovadă, că protecționismul nostru industrial era cu totul străin, — de fapt el nici nu exista, — de lipsurile ce se simțeau în desvoltarea noastră economică; și neajunsurile, foarte mari și foarte multe, de care sufeream, trebuiesc căutate în altă parte, nu în acuzarea slabelor noastre începuturi industriale. Din contră, tocmai faptul că nu ne-am interesat de meseriile și negoțul romi-

nesc, de atunci de cînd trebuia, este adevărata vină care ni se poate pe drept aduce, ca neprevădere în organizarea activității naționale.

Dela 1876—1886 urmează prima eră convențională, în care, atît după taxările articolelor în tarif, cît și după percepțiile realizate, avem taxele cele mai scăzute, în medie de 4,38⁰/₁₀ ad valorem, în toată această perioadă de 32 de ani. Adecă: un regim aproape liber schimbist, tocmai cum cer agrarienii de azi, fiindcă atunci, fapt cunoscut de toată lumea, prin încheierea de convențiuni s'a urmărit în primul rînd un scop politic, și numai unde ni se îngăduia și din cînd în cînd s'a obținut apărarea a cîtorva interese economice. Tariful nostru a fost alcătuit de cei din Viena. În special s'a *sacrificat* atunci orice *interese industriale* în fața nevoilor politice în care negăseam și pentru a se asigura un deosebit *cerealelor și vițelor* noastre. Cu toate acestea cifra importului întrecea deja exportul, ceea ce denotă iar că și în această perioadă nu taxele vamale și în special nu protecțiunea industriei era factorul hotărîtor în influențarea importului nostru, cum o pretind cei cari s'a'u grăbit să învinuească industria.

Înainte de a merge mai departe, trebuie să atrag atențiunea asupra faptului, că în aceste două perioade industria națională a suferit cele mai grele lovituri:

1. Pentrucă atunci s'a făcut mai accesibilă piața noastră produselor industriale străine, — prin deschiderea liniilor de cale ferată care a'u început, în 1872 și 1873, să fie puse în circulație pe mai bine de 1300 Klm., — fabricatele naționale fiind pe toată linia concurate și înlăturate de cele străine, lăsînd astfel pradă neștiinței și nepregătirei lor o întregă clasă de muncitori naționali și umplînd țara, pentru desfacerea acestor mărfuri ori confecționarea unora din ele, și în paguba elementului autohton, de un puhoi nesfîrșit de elemente străine. ¹⁾

2. Pentrucă, după cum se poate vedea din textele convențiilor încheiate, în aceste două perioade nu s'a putut da prin tariful vamal nici o ocrotire fabricatelor industriale contra concurenței ce le-o făceau produsele străine, prin deschiderea căilor ferate, — din contră, atunci s'a căutat prin tarife

¹⁾ A. C. Cuza, Meseriașul Român.

să se *obțină*, cel puțin pe hirtie, *debușeurii* cerealelor și vitelor noastre, *sacrificând* orice interese industriale.

3. Pentru că în acest interval dela 1871—1886 timpurile au fost astfel, că nu s'a făcut aproape nimic cu privire la organizarea meseriilor ori încurajarea industriilor, care se puteau desvolta în țară.

E drept că, sub povara problemelor economice cari zilnic ne năpădesc, se înființează la 1883 Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor, dar efectele înriuririi acestei noi instituțiuni asupra industriei naționale nu se puteau resimți în aceste perioade.

Tot aci trebuie să atrag atențiunea tuturor acelor cari judecă cu nepărtinire asupra faptului — de mare însemnătate atit pentru precauțiunile ce va trebui să luăm pe viitor, cit și cu privire la acușățiunile ce se aduc industriei, — că țările cu care aveam convențiuni deja în 1878 încep să pună taxe la importul de vite și cereale¹⁾, în ciuda sacrificării industriei naționale și a stipulațiunilor din convențiunile încheiate, pentru a ne asigura debușeurii cerealelor și vitelor noastre. În special Austro-Ungaria, dela 1882, cu patru ani înainte de expirarea convențiunei și *fără nici o veleitate de ocrotire industrială din partea noastră*, ci numai sub presiunile Ungariei, pune taxe foarte urcate; iar dela 1884, văzind că taxele nu sint suficiente, inaugurează era boalelor de vite, cu care avea să ne împiedice nu numai exportul nostru de animale vii, dar și transitul de carne tăfată.

Dela 1886—1891 țara trece printr'un regim de o reală independență economică, caracterizat printr'o serioasă îngrijire de soarta intereselor noastre economice. Nicî nu se putea altfel, căci deși chiar în anul 1876 exportul nostru atinsese o cifră necunoscută până atunci, dar și importul deja din 1877 începe să întreacă continuu exportul, cu diferențe în favoarea importului variind între 194.000.000 maximum și 16.000.000 minimum anual. Balanță comercială așa de nefavorabilă, că la reînnoirea tratatelor de comerț provoacă o serioasă îngrijire din partea celor în drept, și cu atit mai mare cuvînt, că ori cit s'ar fi pus sporul foarte ridicat al importului în sarcina nevoilor provocate de regenerarea noastră națională, care urmă imediat

¹⁾ C. I. Băicoianu, Cîteva cuvinte etc. pag. 9.

războiului din 1877, dar până în 1883 exportul de vite era încă în vigoare¹⁾, așa că valoarea dată de el se însuma la cifra totală a exportului, și dacă cu toate acestea diferența în favoarea importului se menținuse, ea era datorită altor cauze și probabil în mare parte lipsei de industrie națională, acum aproape dispărută și care de sigur în perioada până la 1876 contribuise cu ceva la micșorarea importului.

Maî cu seamă creștea importul din faptul că fabricatele străine, prin ieftinătatea și calitatea lor, nu numai că eliminaseră după piețele românești produsele naționale, dar ele maî sporiseră consumațiunea românească și creăseră chiar trebuințe necunoscute până atunci în masa cea mare a populațiunei, fără ca mijloacele noastre de producțiune să fi crescut în acelaș raport. Încît era fatal ca cei cari se îngrijeau de soarta intereselor noastre economice să ia măsuri, pe de o parte spre a mări exportul în proporție ca să egaleze sau să întrecă importul, iar pe de alta spre a se micșora cifra importului, pe cît s'ar fi putut maî mult.

Ca bunî gospodarî și maî cu seamă în fața situațiunei plină de grijî care ne-o creăse Austro-Ungaria și politica protecționistă a Europei Centrale, oamenii politici ai timpului încep cu amîndouă de o dată.

Așa, chiar cu începutul anului 1886:

1. Se degrevează, măsură foarte importantă din punctul de vedere al învinuirilor aduse industriei, produsele agricole de maî bine de 2.000 000 lei anual, taxe care se percepeau la exportul produselor noastre, înlesnind astfel desfacerea produselor agricole pe piețele streine;

2. Se stabilește un tarif autonom, prin care pe de o parte se redau fîscului milioanele suprimate dela export, iar pe de alta se protegeau unele industrii în măsură să maî reducă importul fabricatelor străine și să ne dea în mină o armă de apărare contra țărilor care n'ar respecta pe viitor convențiunile și angajamentele stabilite în ele;

3. Ca măsură de înaltă prevedere, — fiindcă nimenî dintre ai noștri nu dorea un războiū vama, ci-l suportaū după ce ni se declarase, decî maî curînd sau maî tîrziū trebuia să ajungem la convențiunî, adecă *trebuia să facem sacrificiî de produse industriale* în tarif pentru a obține debușeurî pentru cerealele și vitele noastre, — *s'a votat legea încurajării industriei naționale,*

¹⁾ Vezi tabloul exportului de vite, No. 2.

ca paleativ în contra unor asemenea eventualități. O probă patentă că partisiții cei mai convinși ai dezvoltării industriilor în țară sînt gata la orice sacrificii de reduceri de taxe vamale și că ei nu văd într'un tarif vamal numai mijlocul d'a pune taxe în raport cu valoarea, cu numărul operațiilor prin care trec și cu importanța economică a diverselor mărfuri, cari compun diferitele articole din tarif, ci, plecînd dela principiul «do ut des», ei îl consideră mai ales ca singurul mijloc eficace de a ne înarma pe cale pacinică contra țărilor care ne-ar închide debușeurile pentru cereale și vitele noastre și n'ar respecta convențiunile încheiate. Căci ei știu că, populațiunea țării fiind în proporție de circa 80% agricolă, *debușeurile* industriilor naționale atîrnă aproape în totalitate lui de *puterea de consumație* a acestei populațiuni, adecă de starea ei materială, cu alte cuvinte de *rentabilitatea* agriculturii noastre.

De aceea industriașii ași fost și sînt cei d'întîi dispuși să sacrifice dintre produsele industriale din tarif, dar ei cer pe de o parte ca acele sacrificii să se facă în *schimbul* a ceva real și de egală valoare, iar pe de alta să fie o *alegere* și clasare în șirul industriilor de sacrificat și o cunoștință profundată a puterilor de producție ale țării în alcătuirea tarifului vamal.

Această atitudine a economiștilor noștri, ziși protecționiști, e atît de învederată, că taxele real percepute chiar în timpul războiului vamal și după tariful autonom din 1886, considerat ca perioadă de cel mai strașnic protecționism industrial al nostru, nu represintă decît 6,27% din valoarea importațiilor, adică 1,89% mai mult decît în perioada precedentă de adevărat liber schimb și cu 0,39% mai puțin ca sub regimul turcesc de 7¹/₂ ad valorem. Nici vorbă nu a fost decî atunci de *hotărîrea* de a sacrifica interesele noastre agricole și zootehnice *numai* dorinței de a întemeia industria.

Astfel că singura și reala deosebire a acestui tarif autonom de celelalte, nu stă în urcarea taxelor vamale, ci în repartizarea și selecționarea acelor urcări, cari se distribuiau astfel:

22 articole cu o protecțiune de la 50% la 180% ad valorem ¹)
 31 „ „ „ „ „ 40% „ 50% „ „

¹) C. I. Bălăceanu, Cîteva cuvinte asupra politicei noastre vamale, 1899.

43	articole	cu o protecțiune	dela 30 ⁰ / ₀ la	40 ⁰ / ₀	ad valorem
113	»	»	» »	20 ⁰ / ₀ »	30 ⁰ / ₀ » »
53	»	»	» »	10 ⁰ / ₀ »	20 ⁰ / ₀ » »
382	»	»	»	scutite »	10 ⁰ / ₀ » »

Așa cum era întocmit, acel tarif avea multe lacune ca tehnică politico-vamală și ca tarif de protecțiune, fiindcă pe atunci nu existau nici cifre statistice exacte și multe, după care să se orienteze economiștii noștri, nici noi nu aveam conștiința exactă a puterii noastre de producție, nici nu eram destul de pregătiți ca experiență în alcătuirile de tarife vamale, dar în bloc acel tarif era o armă destul de puternică pentru a ne apăra interesele noastre economice, în special cele agricole și zootehnice, mai ales față de cei cari nu voiau să ne trateze ca țară independentă și liberă, cum devenisem prin războiul independenței.

Dela 1891 și până azi trăim sub regimul convențiilor încheiate între 1891—1894, întocmite și ele în baza unui tarif alcătuit în 1891, care e mai puțin protecționist ca tariful autonom dela 1886, după chiar declarațiunea autorilor săi și dacă ne raportăm la taxele pe articole ¹⁾, care însă, ca încasări efective, cu toate reducerile ce s'au mai făcut prin convențiuni, este cel mai urcat, 8,46⁰/₀ ad valorem, din tarifele celor 4 perioade ce examinăm și întrece cu 2,19⁰/₀ tariful autonom din 1886. Acest rezultat, care ar părea inexplicabil, întru cit un tarif mai scăzut a dat perceperii la ⁰/₀ mai mari, să legitimează — întiiu că în perioada dela 1891 — 1892 supraveghierea la vămi trebuie să fi progresat și fraudele orî erorile la taxare au mai scăzut în favorul încasărilor vamale; — al 2-lea că taxele vamale prin tariful dela 1891 s'au urcat și pe produse de mare consum, dar în măsură suportabilă, așa că trebuința de a consuma a țării n'a fost stînjinită prin acele taxe urcate; — al 3-lea că evaluările la mărfurile introduse au fost în această perioadă mai apropiate de valorile lor reale.

În definitiv, dacă ne raportăm și la cifra exportului din această perioadă, cifră care nu ne indică o prosperitate economică așa de mare, încît populațiunea să-și fi putut plăti luxul cumpărării în mari cantități a lucrurilor scumpe și deci

¹⁾ *Procesele Verbale* ale Comisiunii dela 1891 în cestiunile tarifului. C. I. Băicoianu, l. c., pag. 38.

mult taxate, reiese că tariful dela 1891 și cel dela 1886 au fost și se pot considera mai mult ca niște tarife de o fiscalitate pronunțată, decît ca tarife protecționiste.

Partea însă slabă și dăunătoare economiei noastre naționale, în afară de lacunele de tehnică politico-vamală, a regimului dela 1891—94 și dela care trebuie să ne învățăm minte pe viitor, este că prin convențiunile atunci încheiate cele mai multe state consolidîndu-și pentru ele fiecare unele articole din tarif, adică ridicîndu-ne noia orice posibilitate de a schimba la acele articole taxele vamale pe toată durata convențiunei, iar noi mulțumindu-ne din partea lor, în schimbul sacrificiilor ce am făcut prin acele consolidări, numai cu clauza națiunei celei mai favorizate, fără nici o altă restricțiune și precauțiune, am căzut victime acelora cari aveau interes, cu toate sacrificiile ce le făcusem prin convenții, să ne închidă debușeurile pentru vitele noastre; cum s'a și întîmplat cu Austro-Ungaria, Germania și Belgia, cari, în ciuda convențiunilor încheiate, au închis prin măsuri veterinare granițele lor introducerii vitelor noastre. Și noi, pe de o parte eram legați «de mină și de picioare» prin clauza națiunei celei mai favorizate și prin consolidările unora din articolele tarifului, iar pe de altă parte eram desarmați prin faptul că nu dispuneam de un tarif general destul de urcat, cu care să-l putem constrînge, denunțînd convențiunile cu cei cari nu le respectau, tariful dela 1891 fiind prea scăzut ca măsuri de represalii.

Așa că și în această perioadă, sub regimul căreia ne găsim și azi, industria romînească ca protecțiune tarifară a avut foarte grele lovituri de îndurat și multe sacrificii de suportat, fără ca cel puțin debușeul vitelor noastre să fi fost asigurat; și aceasta, pe cum se vede, nu din vina industriașilor.

Aceasta este, expunînd lucrurile în resumat și după acte oficiale care se pot controla orîcînd și de orîcine la Ministerul de Finance și la cel de Externe ¹⁾, faimoasa protecțiune de care s'a bucurat prin convenții în cei 32 ani din urmă industria noastră națională. Orîcine poate deci aprecia, după actein adevăr săvirșite și nu închipuie, dacă industria națională poate fi făcută responsabilă de toate calamitățile, care în ultimii ani s'au abătut asupra stărei noastre economice.

¹⁾ *Const. Brăileanu, Conventions de la Roumanie avec les États Étrangers, 1899. Ministerul de Finanțe, Statistica Comerțului Exterior.*

În resumat, ca protecțiune tarifară avem :

Dela 1871—1876 industria română suferă cea mai teribilă lovitură prin invazia produselor străine cu deschiderea căilor noastre ferate, fiindcă pe atunci alții, nu noi, ne făceau tarifele, și deci eram în imposibilitate de a încerca cele mai inofensive măsuri de protecțiune industrială.

Dela 1876—1886 avem și ca stat și ca națiune preocupări politice de ordin așa de înalt, că orice interese economice nu puteau să fie decât subordonate acelor necesități politice și în special *activitatea noastră industrială a plătit* greu, căci țara a fost supusă la un regim vamal de adevărat liber schimb.

Dela 1886—1891 se ivesc forțamente preocupări reale și serioase de soarta industriei noastre naționale, manifestate prin tariful autonom și prin legea încurajării industriei naționale, dar eram un stat prea nou, o țară prea mică și aveam interese agricole și zootehnice prea covârșitoare, pentru ca să nu se *sacrifice* interesele industriale cerințelor agricole și diplomatice; toate eforturile și cazul ce s'au făcut cu tariful autonom au servit mai mult fiscului și ca represalii pentru a încerca să ne asigurăm debușeul cerealelor și vitelor noastre — dar prea puțin industriei —, perioada acea fiind prea scurtă pentru a-și putea da roadele la care ne puteam aștepta.

Dela 1891—1903 protecționismul nostru îndură pe de o parte un regim vamal de o dureroasă amăgire, în ce privește asigurarea de debușeuri produselor noastre agricole și zootehnice, prin sacrificarea intereselor industriale, iar pe de altă parte, în ce privește dezvoltarea fabricatelor industriale românești, *industria națională* se bucură de o protecțiune abia fiscală, la care dacă nu s'ar fi adăogat și avantajele acordate prin legea încurajării industriei, activitatea noastră industrială ar fi tot sub povara zdrobitoare a concurenței țărilor cu mult mai înaintate și mai bine organizate decât noi.

Cu alte cuvinte, tocmai istoria hoțului de păgubaș, industria în această perioadă de 32 ani sacrificată pe toată linia și gata să se sacrifice oricând în interesul prosperității generale, și cu toate acestea acuzată de marea strîmtorare economică, în care ne găsim actualmente.

În adevăr, cu o taxă de protecție de 6,44⁰/₁₀, căci aceasta este mijlocia efectiv încasată în cei 32 ani, trecînd dela 2,63⁰/₁₀ în 1877 la 9,56⁰/₁₀ în 1896, nu s'a protejat industria națională, ci s'au ocrotit din cînd în cînd într'un mod mai inteligent interesele fiscului, prin alcătuirea mai chibzuită a tarifelor noastre

vamale. Fiindcă raportându-ne la rărițatea și scumpetea capitalului, la lipsa de lucrători speciali și de oameni tehnici și la alte neajunsuri economice caracteristice perioadei examinate, industria, dacă ar fi fost vorba de o protecție efectivă, avea trebuință, după felul mărfurilor, de taxări cel puțin de 14—25% ad valorem la articolele de mare consum, pentru ca protecțiunea ei să fie în adevăr reală. Și încă și aceste taxări din tarif, ca să-și producă efectul urmărit, aveau nevoie să fie însoțite de taxe de transport pe căile ferate și ape astfel întocmite, ca fabricanții străini să nu le anihileze prin combinații de transporturi cu reduceri și refacții, cum s'a întâmplat adesea și cu multe din ele.

II

Dar dacă o stare de deplină pasivitate în ce privește apărarea intereselor noastre industriale reiese din examenul datelor și materialului ce ne furnizează Ministerul de Finanțe și cel de Externe, e interesant să trecem la o altă ordine de fapte și să vedem, ce a făcut puterea noastră de vitalitate ca progrese industriale, la adăpostul unei așa de slabe și aleatorii protecțiuni tarifare, și cu sprijinul foarte capricios acordat de legea încurajării industriei naționale.

În această ordine de cercetări există o lucrare recentă, anume două articole ale D-lui F. Robin, intitulate «Evoluțiunea producțiunii românești dela 1884—1901» și publicate în această revistă, No. 8 din August 1902 și No. 8 din August 1903.

Personal sint foarte fericit de existența acestei lucrări, întiiu pentru că ea îmi cruță o muncă foarte obositoare, și al 2-lea pentru că lucrarea e făcută de o persoană cunoscută pentru obiectivitatea și soliditatea publicațiunilor sale economice și statistice.

În această cestiune mă mulțumesc deci să citez textual părerea D-lui Robin:

«Dacă ne amintim că regimul întemeiat la 1876, și care «a încetat numai la 1886, era un regim aproape de liber schimb, că legea pentru încurajarea industriei s'a aplicat numai «la 1887, că dela începutul perioadei studiate de noi și până «la 1898, cind s'a generalizat întrebuițarea combustibilului «lichid, nu aveam nici combustibil în țară, că mai există o «mulțime de piedici ca neexperiența generală, lipsa de lucrători specializați, rărițatea și scumpetea capitalului, acize în «toate comunele pentru sute de articole, desființate d'abia anul

18445.

«acesta, etc., și că 18 ani sînt o perioadă foarte mică în
 «viața unei națiuni, vom recunoaște că s'a făcut un pas mare
 «spre dezvoltarea industrială a țării. La 1886 importam făină,
 «paste alimentare, lemne de construcție, sticlărie comună, olărie
 «comună, săpun de tot felul, piei tăbăcite, uleiuri vegetale,
 «uleiuri minerale, combustibil industrial, vin, alcool, zahăr, lu-
 «mînări de stearină, ciment, ipsos, umbrele, cuțe și piroane,
 «hîrtie de tot felul, etc. Astăzi toate aceste articole se produc
 «în țară, și importul lor a încetat sau a scăzut enorm. E dar
 «cu totul greșită părerea ce s'a repetat așa de des de vre-o
 «2-3 ani că industria nu s'a dezvoltat, că costă enorm și nu
 «produce nimic, etc. În 1891 d-l P. P. Carp, prezentînd d-lui
 «A. Marghiloman, Ministrul Domeniilor, proiectul de tarif va-
 «mal autonom, zicea: ¹⁾

«Din lucrarea noastră, veți putea constata, domnule Mi-
 «nistru, că nu am stabilit taxe urcate de import decît față
 «cu acele obiecte *care încep a fi produse în țară*. Fără a intra
 «într'o lungă enumerațiune, ajunge să constatăm că tăbăcăria
 «cu toate confecțiunile ce decurg din ea, postăvăria ordinară,
 «sticlăria, olăria, căruțăria, ferăria, hîrtia ordinară și de scris,
 «cartonul, confecțiunile din țesături animale și vegetale, frîn-
 «ghieria, industria mobilelor ordinare și semi-fine, etc. se
 «produc în țară și vor lua de sigur, după experiența făcută,
 «o extensiune și mai mare, atît în priviuța calității cît și a
 «cantității, dacă le punem în pozițiune de a putea concura
 «cu producțiunea similară străină.»

«Programul alcătuit de D-l Carp în 1891 e îndeplinit,
 «e chiar depășit în unele privințe, de ex. nici alții nici D-l Carp
 «nu prevedeau atunci dezvoltarea ce a luat industria petroleului.
 «Menirea noului tarif autonom și a noilor convențiuni va fi de
 «a întări progresele făcute și de a prepara altele noi.»

Consiliez pe toți cei cari vor să-și dea seama de evo-
 luțiunea producțiunei noastre și de progresele realizate în cei
 20 de ani din urmă, să citească aceste interesante articole
 ale D-lui F. Robin, cărora le va urma peste puțin timp, cred,
 datele obținute din ancheta industrială întreprinsă de Minis-
 terul Domeniilor și din care reiese că avem azi în țară:

a) 700 întreprinderi industriale mari²⁾, în care se co-

¹⁾ Vezi buletinul Ministerului Domeniilor din 15 Februarie 1891 (anul al 2-lea, No. 10).

²⁾ S'a luat ca normă nu numai capitalul, ci capital, mașini și număr de lucrători. Oși care ar fi fost însă numărul lucrătorilor sau al mașinilor, nu s'a trecut în industria mare instalațiunii, care nu reprezintă cel puțin 15.000 lei.

prind 625 fabrici, usine și ateliere, iar restul sînt exploatarea de mine și cariere; personalul total compus din lucrători, contabil, oameni speciali etc. este de 46.213 suflete, iar capitalul investit în aceste instalațiuni industriale, după declarațiunile date și controlate, trece de suma de 300.000.000 lei.

b) 53.587 întreprinderi mici și mijlocii cu 53.587 patroni și 26.400 lucrători, afară de ucenici; capitalul investit în aceste industrii mici și mijlocii nu s'a evaluat, fiindcă ar fi fost să se mulțumească, cei cari au adunat aceste date, numai cu declarațiunile patronilor, fără să existe un mijloc mai eficace de control; dar cu siguranță că în aceste 53.587 de instalațiuni, — în care se coprink toate fabricile și atelierele cu un capital inferior sumei de 15.000 lei și până la acele foarte modeste și sărăcicioase odăițe în care, cu mobilier cu tot, capitalul de instalație nu trece de 200 lei — trebuie să fie investite sume cel puțin în cifră egală cu cele investite în 700 de stabilimente reprezentind industria mare. Așa că industria rominească în total reprezintă o cifră ce trece simțitor peste o jumătate de miliard.

În această sumă nu intră capitalul circulant, de rulment cum se zice, care trebuie să fie destul de considerabil din momentul ce numai producțiunea anuală a industriei mari, după datele adunate, este de 230.000.000 lei anual.

Cum se vede, rezultatele sforțarilor celor cari se îndeltnicesc cu industria și meseriile în această țară sînt de natură a ne bucura și a da încredere în puterea noastră de muncă, ba ele se ridică chiar peste așteptările noastre, mai ales dacă ținem seamă de toate acele circumstanțe enumerate de D-l Robin, de slaba saū mai bine zis nula protecțiune dată prin tarife, de modesta putere de consumațiune a populațiunei noastre, și în fine de faptul că, prin modul cum s'a aplicat și se aplică avantajele acordate de legea încurajării industriei, această lege, pentru multe industrii, n'a dat încă roadele ce trebuia să producă.

Fiindcă, fără să intru în discuțiunea modului cum am știut noi să împăcăm și să indulcim lupta dintre marea și mica industrie națională, mă raportez acum numai la considerațiunea evidentă, că sufletul oricărei activități industriale stă în luțea și expeditivitatea cu care se îndeplinesc: diversele operațiuni ce constituiesc întreprinderea, altfel negoțul nu merge, — și tocmai aceste însușiri absolut indispensabile se constată că lipsesc încă organelor noastre administrative, nu numai ca aprecierii, dar mai cu seamă ca legi și regulamente.

Industriașul în 48 ore cel mult trebuie să știe și să aibă răspunsul de *da* sau *nu* în relațiunile ce le are cu organele administrative. Și acest *da* sau *nu* trebuie să fie același pentru toți industriașii de aceeași categorie. De pildă, s'a refuzat sau s'a aprobat lui X, fabricant de frînghii, cutare avantagii, ele trebuie să se aprobe, în proporții convenite, bine înțeles, dar aidoma și lui Y, tot fabricant de frînghii.

Nu poate administrația să fie, cum se zice, «pentru unii mumă iar pentru alții ciumă», și să creeze diferențe artificiale, în afară de cele ce natura și concurența le îngăduie în mod neînălăturabil. A aplica încurajările altfel decît așa, este mai mult stîmjenirea industriei decît ajutorarea ei, fiindcă industriașul, ca să-și poată face socotelile și decîi lupta cu succes, trebuie să știe din 'nainte, ce-î este permis și la ce nu se poate aștepta.

III

Să vedem acum cum stă și cestiunea sacrificiilor care le face statul pentru încurajarea industriei, mai ales că aici trebuie să elucidez o exagerare de evaluare a acelor sacrificii, în care eu sînt cel mai mare *vinovat*, — și anume pentrucă încă dela 1900, cînd mi s'a încredințat Direcția industriei, am căutat, atît în vederea unor măsuri ce trebuiau luate în contra unor industriași, cît și pentrucă o asemenea evaluare era absolut indispensabilă, să ne dăm seama de înlesnirile și sacrificiile pe care le face țara pentru dezvoltarea industriei naționale, și am pus să se întocmească un tablou ¹⁾ de acele înlesniri și sacrificii, — dar nu după cantitățile real întroduse, fiindcă un registru de înlesnirile acordate nu exista pe atunci în Minister, ci după jurnalele Consiliului de Miniștri, în care se trec cantitățile acordate.

Nu m'am gîndit nici odată că înlesnirile aș să fie confundate cu adevăratele sacrificii și că aș să se găsească persoane, care să exploateze aceste cifre în contra industriei.

În adevăr, după acel tablou ar resulta 638 000 lei ca scutire anuală de impositiv de foncieră și alte taxe fiscale pentru fabricile încurajate; dar această scutire e o înlesnire, nu un sacrificiu, fiindcă pe de o parte statul nu scoate din pungă această sumă, iar pe de alta, dacă nu se instala fabrica,

¹⁾ C. Alimăneștianu, *Agricultura și industria în fața modificărilor tarifare dela 1903.*

nică nu putea fi vorba de acele impozite. — Și din contra, felul acesta de scutire e un mijloc, întrebuințat alurea, de a încuraja construcțiunile și instalațiunile, cum se face cu scutirile de impozite acordate noilor clădiri în foarte multe orașe străine din țările apusului, pentru ca după cîtiva ani municipalitatea să aibă pe lingă alte avantaje și venituri mai mari din impozite.

Resultă, de asemenea din calculele făcute asupra acestor cantități, suma de 773.000 lei ca reduceri pe căile ferate, dar și aici e vorba de înlesniri, nu de sacrificii, fiindcă tariful redus nu va să zică tariful de regie, ci un tarif cu mult mai ridicat, de la care Direcția Căilor ferate cîștigă, mai ales la noi unde s'au stabilit tarifele de transport în vederea acestor reduceri. Căile ferate, orice calcul s'ar face, sînt în cîștig după urma acestor reduceri, fiindcă pe de o parte, deși cîștigă mai puțin la fiecare material în parte, dar tocmai prin aceste reduceri traficul total e mai mare decît dacă ar transporta numai produsele fabricate, căci acum se transportă și materia primă și fabricatele și celelalte accesorii; — iar pe de altă parte multe produse din cele cu taxe reduse prin legea încurajării, ca fiind fabricate în țară, s'ar bucura de tariful redus și poate mai scăzut, chiar venind din străinătate, numai prin combinațiunile de tarife internaționale. E un calcul de făcut pentru a elucida complect și cu cifre cestiunea; în orice caz nici un industriaș nu s'a gîndit să pună în sarcina agriculturii înlesnirile ce le face statul produselor agricole prin tariful redus ce se aplică transportului de cereale, care, după cum se știe, se bucură de un tarif de transport foarte scăzut. Căile ferate urmăresc nu numai un scop de cîștig, ci sînt și un mijloc de a înlesni dezvoltarea noastră economică.

Avem iar 5.800.000 lei scutiri de taxe vamale, cifră cu totul exagerată, fiindcă e calculată, cum am spus, după cifrele din jurnalele Consiliului de Miniștri, — cifra reală introdusă nu eram atunci încă organizații s'o putem avea, — care sînt superioare cu mult cantităților efectiv importate, industriașii, în prevederea sporirii consumațiunei, avînd obiceiul să ceară la înființare cantități mai mari decît cele de cari au nevoie.

Ca probă de o asemenea exagerațiune e că în statistica vamală a anului 1902 Ministerul de Finanțe, unde se ține un compt regulat de mărfurile scutite, arată că s'a importat în baza încurajării industriei naționale din 1887 și într'un an cînd

industria a avut de lucru bine, în total 19.068.587 Kgr. de diferite mărfuri, pentru care ar fi trebuit să se achite 1.132.844 lei drepturi vamale. Ceea ce nu reprezintă decît 19,5%, adică a cincea parte din cifra calculată după materiile acordate prin jurnalele Consiliului de Miniștri.

Dar țara nu dă nici acești bani, ci, în schimbul altor avantaje ce se obțin prin dezvoltarea industriei, ea renunță la incasarea acelor perceperi, după cum încă dela 1886 a renunțat în vederea încurajării agriculturii la 2.000.000 lei, ce se percepeau anual la exportul produselor noastre agricole, trecîndu-le, prin urcarea tarifului, asupra fabricatelor industriale, pe cînd tot în același scop se mai scuteau și de orice taxe vamale: plugurile, grapele, semănătorile, mașinile de treerat, de arat și orice instrumente și mașini agricole, fără ca vre-un industriaș să considere aceste scutiri ca o ruină a economiei noastre sau a lor, cum agrarienii o fac la scutirea mașinilor industriale.

Măi figurează în acel tablou cu 2.800.000 lei primele de încurajare achitate fabricelor de zahăr, cari sînt bani efectivî ce-î dă statul din visterie, dar și prima pentru zahăr ca și cea pentru alcool, desbaterile parlamentare stau dovadă, aû fost înființate nu atît în vederea produsului industrial: zahărul, cît măi ales în vederea dezvoltării agriculturii. În afară de această considerație, în prima de încurajare acordată zahărului *e o greșeală de exagerare a încurajării*, care pe de o parte însă nu cade numai în sarcina industriașilor, ci responsabilitățile trebuiesc împărțite cu agricultorii, cari le-aû propus și le-aû votat, iar pe de altă parte *se poate repara*, dar nu exploata contra altor industrii.

Încît — dacă totalizăm sacrificiile făcute, dacă ne dăm seama de modul cum se fac, sub formă de înlesniri și renunțări, compensate și înlocuite cu alte avantaje, dacă ne raportăm la progresele care le-a realizat industria națională și la profiturile care le trage economia noastră din această ramură de activitate, — lesne se poate vedea că acușățiunile ce se aduc industriei noastre *și pe tema sacrificiilor* ce le face statul, sînt, ca și celelalte învinuirî, cu totul exagerate și nefundate.

Cît despre celelalte acușățiuni: că aproape totalitatea capitalurilor e din afară, că lucrătorii sînt cu toții străini și altele, — istoricul dezvoltării industriei la toate celelalte popoare mă dispensează de orice disculpare, iar vizitarea majorității fabricelor existente și lucrătorilor din ele e cea măi

elocventă și palpabilă desmințire a unor astfel de afirmațiuni necontrolate și exagerate. Mai cu seamă rezultatele anchetei industriale cred că vor convinge chiar pe cei mai *neîncrezători* în *posibilitatea* dezvoltării unei destul de însemnate *industrii* la noi.

Dacă, pentru a trage concluziunile naturale, recapitulăm învățămintele care rees:

1. Din examenul cifrelor dela import și export în cei 32 de ani din urmă și al sarcinilor ce le-a avut țara cu taxele vamale;

2. Din studiul taxelor vamale percepute, al regimurilor vamale prin care a trecut țara și al împrejurărilor care au fost și preocupățiunilor care au predominat la întocmirea tarifelor noastre vamale;

3. Din progresele pe care le-a făcut industria în acești 32 de ani din urmă, — prin *capitalul* și *activitatea* ce întreprinderile industriale și meseriile represintă azi, — cu toată slaba protecțiune de care s'a bucurat;

4. Din roadele ce le-a dat legea încurajării industriei, în raport cu sacrificiile ce le-a făcut țara, în cei 16 ani de cind legea e în vigoare;

Din toate acestea rezultă, în mod natural, pentru orice judecător obiectiv:

1. Că noi avem nevoie, în vederea alcătuirii tarifelor vamale, de o pătrundere mai adincă și o apreciere temeinică și obiectivă nu numai a nevoilor noastre economice, dar și a raporturilor dintre noi și celelalte state, fiindcă numai atunci ne vom putea întocmi tarife cu taxe, care să ne aperse interesele noastre naționale în mod efectiv și să ne pună la adăpost de greșeli ca cele pățite în trecut.

2. Că balanța noastră comercială, și cu ea întreaga noastră economie națională nu ne poate deveni favorabilă, decit dacă pe de o parte perfecționăm și înmulțim toate mijloacele care direct sau indirect contribuiesc la sporirea exportului nostru, iar de pe alta micșorăm sau menținem la o cotă convenabilă cifra importului, prin întrebuintarea a cit mai multor produse fabricate în țară.

3. Că cel mai eficace și mai rentabil mijloc, atit pentru a mări exportul produselor noastre, cit și pentru a micșora sau a menține în limite acceptabile importul, consistă în *industrializarea agriculturii* noastre și îndrumarea unei bune părți din energia noastră națională către meserii și întreprinderile industriale mici. — Ceeace nu se poate realiza decit protejind-o

și încurajând-o tocmai în interesul rentabilității noastre agricole, prin convenții și tarife vamale bine chibzuite, față de fiecare stat în parte, mai ales față de cele ce nu ne-ar oferi o piață sigură pentru cerealele și vitele noastre.

4. Că fiindu-ne *imposibil* să ne apărăm prin tarife toate articolele, pe care am avea interes să le putem ocroti — deoarece va *trebui* să facem concesiuni cel puțin acelor țări care vor deschide debușeurii garantate celui mai mare produs al activității românești, cerealelor și vitelor noastre — *se impune, să venim cu o lege, bine chibzuită și matur cîntărită, a încurajării industriei, tocmai ca corectiv la concesiunile care ni se vor smulge și în scopul de a menține la o cotă convenabilă saū de a micșora importul prin întrebuințarea produselor noastre proprii.*

Măsură care se poate cu foarte mare înlesnire aduce la îndeplinire, fiindcă e vorba de un *bilanș* care trebuie să se facă oricărui întreprinderii, care cere să fie încurajată și anume: *foloasele efective* ce țara le trage din instalarea acelei industrii sînt ele *superioare sacrificiilor* care se cer? — atunci se vor acorda încurajările cerute saū o parte din ele. Altfel nu.

Aceasta este chiar singura bază *sigură și temeinică*, pe care se poate stabili o *selecționare* a industriilor de încurajat; considerațiunile motivate pe materii prime din țară, pe legături cu produsele noastre agricole ș. a. fiind *criterii* mult mai *aleatorii*.

* * *

În privința sacrificiilor și pasivității la care a fost pusă industria noastră, este actualmente o diferență remarcabilă între un industriaș și un agrarian, cu toate că în fond cer toți cam acelaș lucru, fiindcă nici nu se poate altfel, — vorbesc bine înțeles de cei cari se amestecă în discuțiunile tarifare. Pe cînd agrarianul în majoritatea cazurilor e foarte intransigent, dînd înainte cu argumente: că agricultura reprezintă 95% din exportul nostru, că agricultorii sînt marea majoritate a populațiunei, în fine că lor li se cuvine totul fără altă preocupare de soarta economiei naționale decît cifra brutală a majorităților, — industriașii, mai în curent în general și prin natura lucrurilor cu asemenea probleme, admit și sînt gata la orice sacrificii și scăderi de taxe. Ei cer însă și cu mare stăruință ca sacrificiile lor să *serve* la ceva și economia națională să tragă un profit din ele ca asigurare de debușeurii reale, nu numai pe hîrtie, pentru cerealele și vitele

noastre, și mai cu seamă să încetăm a mai fi pe viitor victimele unui liber schimb deghizat și foarte păgubitor intereselor noastre naționale. De aci înainte «do ut des» trebuie să fie, pe cit forțele noastre față cu împrejurările externe ne vor îngădui, cuvintul de ordine și călăuză noastră în alcătuirea tarifelor față de fiecare stat.

Cererea lor este și dreaptă, corespunde și intereselor noastre naționale și servește și cauza lor.

Fiindcă ei spun: să ne sacrificăm noi, dar să îmbogățim prin această jertfă pe agricultori, creindu-le debușeură sigure; pentru că la o națiune bogată, la care daraverile merg bine, lesne se pot obține prețuri bune pe mărfuri și încurajări care să pună pe meseriași și industriași în pozițiune să se lupte cu concurența străină.

Nu se vor putea însă obține debușeură sigure și reale pentru cereale și vite dela unele state, atunci să se *protejeze* față de acele state industriile și meseriile cu taxe puternice, căci munca industrială și meseriile, împreună cu agricultura, *influențând importul*, vor fi în stare să mențină balanța noastră comercială în proporțiuni acceptabile și, prin unele industrii și sacrificii, să ajutăm agricultura în lupta ei cu produsele altor țări pe piețele străine, mai ales că în concurența inter-națională sint unele popoare care ne fac condițiuni mai avantajoase decit altele.

Ceea ce numai este de suportat, oricât am fi noi de mici ca popor, și nu o mai admit industriași, e starea de neexperiență de până acum, cînd țări ca Germania, Austro-Ungaria, Franța și altele, care trag profite însemnate din consumațiunea noastră, nu numai că sint protecționiste față de produsele românești, pe cînd noi ne mulțumim numai cu taxe fiscale față de produsele lor, dar primesc sub diverse combinațiuni din alte țări produsele similare cu ale noastre în condițiuni mai avantajoase¹⁾, decî nu ne pun cel puțin pe un picior egal de luptă cu concurenții noștri, așa că azi, cu tariful actual, nici debușeură pentru vite și chiar cereale nu avem și nici industria noastră nu e destul de protejată prin taxe vamale.

A trebuit să o ajutăm tot din propriile noastre mijloace, prin legea încurajării dela 1887, *lovind* prin aceasta mult și adesea în mica industrie și în meseriile noastre.

Acest limbagiu al industriașilor e cu atît mai întemeiat

¹⁾ Cazul vitelor din Argentina în Belgia.

că în lupta dintre oarecare din țările industriale de mai sus și noi țară agricolă, oportunitatea e de partea noastră, întru cât ar fi cestiune numai de luptă pe terenul economic și nu și de considerațiuni politice internaționale — și mai cu seamă acum, cînd exploatarea *petrolului* pe o scară mare a *înzestrat* țara cu unul din *combustibili* cei mai de valoare și cei mai căutați, *procurînd* astfel cu *abundență* industriei noastre unul din *elementele* cele mai *indispensabile* de care avea nevoie, pentru ca să-și poată lua avîntul la care rîvnim.

1. Pentrucă e de regulă o mai mare concurență pe piața internațională de produse industriale decît de produse agricole; și, întru cât ne privește, dacă *acolo* vom fi în condițiuni *egale* de luptă cu *concurenții* noștri din restul lumii, adevărată dacă pe *piețele internaționale* cele-lalte țări agricole nu se vor bucura de tarife mai *favorabile* decît cele care ni se vor aplica nouă, o asemenea situațiune va însemna deja *foarte mult* pentru *izbînda noastră*.

2. Pentrucă mai lesne putem deveni noi, — fie prin propriile noastre mijloace, fie prin deplasarea industriașilor din alte state, — țară industrială în limitele nevoilor noastre, decît oricare din țările Apusului țară agricolă, în limitele nevoilor ei; la noi industria fiind la început, iar la ei agricultura mai pretutindenî într'un stadiu de dezvoltare atît de înaintat, că trebuesc mijloace sau prea costisitoare sau necunoscute pînă acum, ca s'o ridice *repede* acolo unde aū nevoie.

3. Pentrucă, față cu sporul populațiunei în lume și în proporțiune cu cerințele corespunzătoare de pe piețele internaționale, produsele agricole, cel puțin pînă acum, cresc mult mai încet decît fabricatele industriale.

Argumentul decisiv al partizanilor liberului schimb e formulat astfel: Orice taxe la importarea mărfurilor se plătesc integral sau în cea mai mare parte de consumator. Ele sumpesc dar traful și condițiunile de producțiune ale consumatorilor cari le suportă. Decî nu trebuie să se pună nicîdată taxe la import, chiar față de țările protecționiste, fiindcă prin taxe se îngreunează și se scumpesc condițiunile de muncă ale producătorilor, — la noi ale agricultorilor, — înlăturîndu-li-se și mai mult posibilitatea de a concura cu succes pe cei cari produc în condițiuni mai puțin grele și decî mai estine.

Ca silogism această argumentare intrunește condițiunile cerute de regulile logice și de sigur că sub această formă poate convinge pe mulți.

Ca analiză economică ea este insuficientă și greșită în concluziunile la care ajunge și se prezintă ca un sofism.

Întâiu, pentru că face din taxele vamale *singurul* regulator al rentabilității agricole, ceea ce este inexact, și față de ceilalți factori care intervin pentru a determina rentabilitatea muncii omenestii, și față de diversele grade de taxare, care au o înriurire în proporție cu ceea ce ele reprezintă ca procent din valoarea mărfii, și față de fiecare articol protejat, întru cit nu toate influențează în aceeași măsură și asupra acelorași consumatori, — în cazul nostru nu se face nici o diferență între taxele ce agricultorul le plătește pentru obiecte indispensabile muncii lui și vama care o dă numai pentru confortul și luxul în care-i place să trăească.

Al doilea, pentru că nu ține seamă că acele taxe vamale sînt puse de regulă cu socoteală și tocmai în vederea obținerii unor diverse avantaje compensatoare, dacă nu superioare sacrificiilor ce comportă taxele.

Încît din acest punct de vedere nu ține seamă nici de ce-au făcut și ce fac celelalte popoare, în condițiuni analoge și în raport cu nevoile lor, nici de rolul ce-l au taxele vamale în consolidarea muncii naționale și cum și cit s'au servit și se servesc alții de tarife pentru organizarea și dezvoltarea unor anumite feluri de produse.

Al treilea, pentru că această argumentare implică condițiunea, întru cit o aplicăm situațiunii noastre actuale, că în țara aceasta nu poate găsi cineva întrebuințare și rentabilitate a muncii sale decît în agricultură, adecă că noi nu mai avem alt cîmp de muncă în afară de îndeletnicirile agricole, ceea ce e fals — și față de varietatea și mulțimea întreprinderilor cu care un om își poate asigura existența, și față de cifra importului nostru, care reprezintă tributul ce-l plătim noi altor popoare, în mare parte pentru mărfuri care în anumite condițiuni unele din ele ni le-am putea produce ori confecționa noi, și față de jumătatea de miliard care este investită în întreprinderi și îndeletniciri industriale din țară, precum și față de cei 130.000 patroni și lucrători adulți, cari își trag existența lor și a familiilor lor numai din industrii și meserii.

Al patrulea, pentru că nu ține seamă, că nu toate popoarele, cari vin în concurență pe piața internațională, sînt în același stadiu de dezvoltare culturală, de perfecționare a mijloacelor de producțiune și de organizare a comerțului; și că lupta pe baza liberului schimb adesea este inegală între statele tinere și în multe părți nepregătite, cu cele vechi și

bine înzestrate în mai toate privințele, și că dacă popoarele de curînd chemate să joace un rol de sine stătător nu-și vor impune unele eforturi și sacrificii, în interesul propriei lor dezvoltări, ele vor fi condamnate să fie cînd mai mult cînd mai puțin, dar pururea exploatate de popoarele mai înaintate, în contactul internațional ce-l vor avea cu ele.

Trebue dar să se ia măsuri de unele popoare în scopul de a cîștiga repede timpul pierdut. Și printre mijloacele întrebunțate de omînire în acest scop, ocrotirea și încurajarea unor anumite producțiuni, prin taxe vamale sau altfel, e unul din mijloacele cele mai eficace, de care s'au folosit cu succes alte popoare și în diverse împrejurări, nu tocmai diferite de ale noastre.

IV

Pentru a încheia, voi încerca să arăt în cîteva cuvinte, că nu numai ca politică economică dar și ca cestiune socială se impune neapărat să îndrumăm, prin înlesniri și încurajări, o bună parte din activitatea națională în direcțiunea meseriilor și a întreprinderilor industriale. Fiindcă la baza oricărei îndeletniciri și întreprinderi omenești stă, înainte de toate, munca și ingeniositatea omului, întrebunțate ca prime elemente de exploatat, fie în agricultură, fie în industrie, diversele meserii, profesorat, funcțiuni publice, medicină și altele, — baza e dar munca și ingeniositatea omenească, și agrarienii, mai ales cei cari fac politică economică, nu-și dau încă bine seama, că prin sistemul de cultură, pe care-l practică agricultura mare și mijlocie azi la noi, se exploatează și se trag profite mai mult din munca și puterea de rezistență a săteanului român, decît din bogăția solului pe care l-am moștenit dela moșii și strămoșii noștri.

Dar, ce se încuragează prin industrie, decît în prima linie: munca, iscusința și puterea de rezistență și asimilare a omului, la care se mai adaugă: punerea în valoare a capitalului acumulat în diverse împrejurări, a spiritului de economie și cumpătare, a condițiunilor naturale în care ne găsim, a pozițiunei geografice pe care o ocupăm și în fine a întregului sir de îndeletniciri și întreprinderi ce mintea omului a născocit și pururea va născoci?

Nu cumva în țara aceasta numai cei cari se nasc posesori a o palmă de pămînt și cari pot ocupa funcțiuni au dreptul să

ai bă o soartă mai bună? Ceilalți, cu toate calitățile și aptitudinile de care au dat dovezi, să fie condamnați a muri de foame sau a se pune în serviciul celor cu pământ și al funcționarilor? Un asemenea mod de a judeca e anormal și antinațional, mai ales cînd plătim străinătății un *tribut* așa de mare pentru *produse industriale*. Cei cari se îngrijesc cu pătrundere adîncă de viitorul acestei țări și-și dau seamă de situațiunea în care ne găsim, nu trebuie să mai ascundă, că tocmai din punctul de vedere al proprietății rurale și din vina noastră, — fiindcă nu am luminat lumea la timp, ba din contră am făcut tot ce se putea face ca s'o zăpăcim, — trăim azi pe un adevărat vulcan, care, dacă nu vom lua măsuri din vreme, nu va întirzia mai mult de 10—12 ani să izbucnească, și e, în veșnica cestiuine a *improprietărilor*, partea cea mai slabă și mai îngrijitoare a consolidării și existenței noastre ca stat.

Cu împărțirea restului de proprietăți de care mai dispune statul se mai poate amina criza încă cu cîțiva ani, iar cu înființarea unei case rurale ea se poate înlătura pe un timp cu mult mai îndelungat, — aceasta va depinde de cum vom ști noi să ne servim de un așa delicat instrument, cum e modul de a face să funcționeze o casă rurală, care este o armă cu două tășuri, — dar adevărata și reala soluție, care să răspundă și trebuințelor noastre economice și să împace și una din cele mai grele probleme sociale ce avem de rezolvat, *este numai îndrumarea unei bune părți din activitatea noastră socială către meserii și întreprinderi industriale*. Cît mai curînd trebuie să pătrundă în masa populațiunii noastre rurale *convîngerea* că se poate trăi în această țară, și încă foarte bine și mai independent, și cu alte îndeletniciri decît cu agricultura sau din budgetul statului; e vorba numai să albe pregătirea necesară și să intrunească condițiunile trebuincioase, cel care vrea să apuce calea meșteșugului, comerțului și industriilor.

E în adevăr foarte supărătoare situațiunea economică prin care trecem actualmente, fiindcă, dacă raportăm cifra populațiunii la numărul de hectare al țării și ținem seamă de modul cum se face astăzi agricultura, îndeletnicirea de căpetenie a locuitorilor țării, și unde lipsește cultivatorilor mări și mijlocii adevăratul muncitor agricol, țara toată reprezentînd o mare mulțime de mici agricultori *nepregătiți* și mai ales *lipsiți* de mijloacele necesare pentru a putea trage profit în proporție cu bucățica de pământ și brațele de care dispun,

— avem zic *populațiune* rurală prea multă numai pentru trebuințele agriculturii, *actuale*, cu toate că introducem 50—60.000 lucrători străini pe fie-care vară de peste graniță, — și *poate* nu încă îndestulă¹⁾ pentru agricultura *intensivă* sau pentru a împăna meseriile, comerțul și industriile *deodată* numai cu elemente rominești.

Afirmațiune care va părea paradoxală multora din cei cari nu vor să țină seamă de ce se petrece în *timpurile noastre* în alte părți ale lumii; dar probă de această stare de tranziție avem :

Pe de o parte, elementul străin din țară, care nu numai că nu se eliminază, dar prosperează, și nu se va elimina sau absorbi decât prin desimea și puterea de acaparare a elementului autohton, care nu-l va copleși și înlătura decât înlocuindu-l și sustrăgându-î pe toate căile de activitate, prin muncă și concurență, mijloacele de existență din care se întreține azi.

Pe de altă parte toată *marea și îngrijitoarea* mortalitate a copiilor de sătenii, care în ultima analiză este o cestiune de *lipsă* de nutrițiune și de confort, manifestate în adevăr prin diferite boale, dar care *dovedește* în mod real și palpabil, că mijloacele de existență ce le dau îndeletnicirile agricole *actuale* populațiunii noastre rurale, nu sînt încă suficiente și intervine ea, *mortalitatea*, care fără nici o cruțare, *menține* raportul normal dintre cifra populațiunii și cantitatea mijloacelor de traiu de care populațiunea noastră agricolă dispune, prin modul *cum știe* să lupte pentru agonisirea existenței. Aceste mijloace se pot *spori*, în interesul înmulțirii²⁾ populațiunii de

¹⁾ *Apreciere* desmințită de dezvoltarea Statelor unite ale Americii de Nord, care, în ciuda celor cari susțin că nu avem destulă populațiune pentru industrii, ei acolo, numai cu o densitate a populațiunii de 10 suflete la Kilom.², adică de 4,2 mai puțin ca în România, au ușmit și *înspălmîntat* lumea întreagă cu industria și producțiunea lor agricolă. După recensămintul din Iunie 1900 Statele Unite au 7.603.637 Kilom.² și 76.303.387 locuitori.

Admit însă și eu că *poate* să fim *ceva strîmtorați* ca număr de brațe pentru o *grabnică și imediată* dezvoltare industrială, dar fac aceasta concesiuine numai fiindcă noi sîntem europeni și nu americani și fiindcă acolo *mașinile au un rol* în producțiunea agricolă și industrială, la care nu s'au *ridicat* încă cei din Europa. Altfel nu văd nici un motiv *puternic*, ca să nu ne îndrumăm și noi pe urmele lor, numai s'o voim.

²⁾ Pentru aceste motive măsurile luate în vederea îmbunătățirii condițiunilor igienice și sanitare la țară sînt de o covârșitoare importanță și actualitate, în ce privește dezvoltarea economiei naționale.

căre avem atita nevoie, prin *îmbunătățirea* agiculturii, ceea ce trebuie s'o facem, dar de sigur și prin meșteșuguri, comerțiu și industrie.

E chiar mai lesne, cel puțin acum, și e și mult de acaparat în această direcțiune, fiindcă sint atîția străini cari trăesc din aceste mijloace de existență în țară, iar statistica importului și exportului nostru ne arată că noi plătim din gros munca altor neamuri, și până în anul trecut chiar cu mai mult decît ciștigam noi, îndatorindu-ne în fiecare an. Decî e loc mult de ocupat în această parte de activitate, cînd aproape *jumătate* din clasa de mijloc, a industriașilor, meseriașilor și comercianților, e compusă din *elemente streine* — cu alte cuvinte o situațiune socială cu totul anormală și foarte dăunătoare propășirii noastre ca element etnic romînesc.

Ceea ce împedică pe foarte mulți de a pătrunde importanța ce o are industria într'un popor ca solidaritate socială, e că mai toți apreciază cifrele din cestiunile de ordin economic dupa valoarea lor abstractă și nu după valoarea lor socială.

De pildă, un fotoliu pe care l-am putea lua din străinătate cu 20 lei, mulți nu înțeleg că e mai în avantajul economiei naționale, *în anumite împrejurări*, ca să-l plătim fabricat de noi înșine sau în țară cu 22 ori 24 lei, adică cu o vamă de 10—20% ad valorem. Într'un asemenea caz agrarianul va striga: *iată o pierdere de 4 lei pentru economia națională și raționamentul lui e just*, dar numai întru cît *ești în măsură și ai și posibilitatea să dai activității tale o întrebuințare așa de rentabilă*, încît să ai de unde să scoți cei 20 lei cu care trebuie să plătești altuia sau în străinătate fotoliul. Dacă n'ai decît 16 sau 18 lei agoniseală din schimbul local sau internațional al muncii cu care te îndeletnicești și fotoliul nu-l poți lua decît cu 20 lei, ești mai ciștigat, cel puțin atita vreme *cît n'ai altceva mai rentabil de făcut*, să cumperi material sau să te servești de cel care-l ai și să-ți-l faci în casă, chiar dacă te-ar costa 22 sau 24 lei, punînd în socoteală materialul, *munca și cele-lalte*.

Fiindcă te costă, e adevărat, mai mult cu diferența de 4 lei, dar surplusul l-ai plătit cu energia D-tale proprie, adică cu ceva disponibil și care în împrejurările acelea te costa mai puțin sau nimic, căci *orice zi de muncă pierdută e o valoare pierdută pe veci*. Și în definitiv orî cît te-ar costa, e obiectul obținut din propriile tale resurse, nu *datorești* pentru el ni-

mănuș nimic și e chiar ceea ce *puteai* face mai rentabil în circumstanțele în care *te găseai*.

Ca efect de schimb internațional și de solidaritate națională, consecințele sînt și mai importante.

Pe de o parte pentru că în adevăr ai aerul să economisești 4 lei economiei naționale, plătiind fotoliul numai cu 20 lei în străinătate, dar, întru cît activitatea națională n'are o ineditnicie mai profitabilă, scoțind peste granița cei 20 lei, care nu-î ai în întregime, căci nu-î cîștigî decît în parte prin munca națională, *contribuî*, prin exportul sumei totale, cu străduințele naționale, atît ca să plătești mijloacele de trai ale altor neamuri, cît și ca să te mai *indatorezi* pentru diferența ce-ți lipsește pînă la 20 de lei.

Pe de altă parte, pentru că este un real cîștig național să dai 24 lei, dar în țară, unde plătești rentabilitatea pădurilor țării, faci să trăească pădurarii, silvicultorii, tăctorii de lemne, cărăușii din țară, alimentezî căile ferate romine, fabricanții și lucrătorii romini și altele; adică *le dai vieașă*, fiindcă *dai mijloacele de existență* conaționalilor tăi, nu altor neamuri, și surplusul de 4 lei se repartizează, *spre mulțumirea tuturor*, asupra celor cari direct sau indirect contribuiesc la confecționarea aceluși fotoliu, acoperindu-l din energia națională, sumă a energiilor individuale, și care este disponibilă, și neavînd altă întrebuințare *mai rentabilă*, atita vreme cît balanța comercială, complectată cu celelalte indicii economice, ne arată, cum o face dela 1877—1900 de cînd importul covîrșește exportul, *că munca națională e insuficientă* și țara se *indatorează* pentru a se putea plăti surplusul de mărfuri străine ce anual introducem.

Această disecare și pătrundere a fenomenelor economice scapă multora și cu ea scapă și principiul selecționării în timp și după anumite *ocasiuni* a rentabilității activității omenești; cu alte cuvinte, că rentabilitatea industrială *atîrînd* nu numai de condițiunile naturale, dar și de timp și împrejurări, așa încît divisiunile clasice, bazate pe existența materiilor prime și combustibilului, abundența brațelor, ținutărea capitalului, cu împărțirile în industrii extractive și industrii de transformare, din punctul de vedere al rentabilității sufer foarte multe *șirbirii*, fiindcă sînt o serie întreagă de alți factori, cari *foarte adesea* intervin în determinarea acelei rentabilități.

Un exemplu local, industria spiritului, transformare de reală importanță atît prin produsul industrial propriu zis, *spiritul*, cît și prin materialele accesorii cu care contribuie la in-

grășarea pământului și creșterea vitelor, la noi în țară la prima vedere, ținându-se seamă de existența materiei prime în abundență, ar părea că poate exista nu numai ca industrie de consumație internă, dar mai ales ca *industrie de export*, cu toate acestea ea nu poate concura, pentru diferite și multiple considerațiuni, pe piețele străine decît dacă e ajutată cu primă de export; pe cînd o industrie de torcătorie și filatură, care s'ar servi de bumbacul din Indiă, — întru cît majoritatea debușeului e în țară, căci introducem de cîteva milioane anual asemenea țesături, întru cît sintem aproape la jumătatea drumului ce trebuie să-l facă bumbacul brut ca să meargă la fabricele din străinătate și se mai poate decî suprima și transportul produsului fabricat din străinătate și pînă la noi, întru cît se pot instala în țară fabrici în condițiunii mecanice și tehnice egale ori superioare, deoarece se poate profita de cele mai noi invențiuni, celor existente în străinătate, — o asemenea industrie are foarte mulți sorți de reușită.

Din punctul de vedere internațional, cred că am reușit să fac să se înțeleagă că e greșită problema așa cum o pun agrarieni, adică pe tema că ori încurajezi industria și ai să păgubești agricultura, ori protejezi agricultura și ai să vatem începuturile industriale, mai ales a industriilor de transformare.

Problema se pune altfel, și anume: am mai mare profit să mă îndeletnicesc și să încurajez numai produsele *de schimb*, pentru care trebuie să *merg* pe piețele internaționale să caut cumpărător, cum e cazul pentru majoritatea produselor noastre agricole, sau am profit să mă preocup și de *unele produse de consumație*, pentru care am debușeu sigur în *consumația națională*, fiind chiar tributar pentru ele altor neamuri? Și numai în această ipoteză selecțiunea se face în mod natural și se impune și la produsele agricole și la cele industriale, în raport, bine înțeles, cu împrejurările și epoca în care se face selecțiunea. ¹⁾

Astfel că deosebiri după: abundența materiilor prime, existența combustibilului, țeștinătatea brațelor și aglomerațiunea capitalului, rămîn numai ca principii generale *de apre-*

¹⁾ Lipsa unei asemenea aprofundări a cestiunii e probabil cauza că foarte importantul discurs al D-lui Ministru *Em. Costinescu*, ținut la banchetul oferit de *industriașii și comercianții* țării, cu ocaziunea votării legii taxelor comunale, n'a fost înțeles de mulți dintre cei cari la noi fac economie națională.

ciare sintetică, în aplicațiune intervin și alți factori cari predomină totul, poate numai în mod timporar și local, dar decid în definitiv de soarta unei întreprinderi, adică de rentabilitatea ei.

Și, în această ordine de idei, recunosc că orice lege de încurajări e o cestiune delicată ¹⁾ în aplicațiunea ei și e nevoie de oameni competenți cari, sub forma de comisiuni industriale, camere de comerț, instanțe administrative sau altfel, să judece cu competență oportunitatea unei industrii la un moment dat și în anumite împrejurări, în raport cu totalitatea fenomenelor economice ce se agită într'o țară, și mai cu seamă să fixeze cota încurajărilor de acordat față de prețul de cost și de protecțiunea din tariful vamal, așa încît industria și meseriile să nu fie exploatatoare a acelor încurajeri, în dauna consumatorului.

Dar desvăluirea acestor principii ne-ar duce prea departe. ²⁾

Ca să închei această mică cercetare, eu admit și cu toții cred că înțelegem, că agricultura are nevoile ei reale și multiple și că statul și toată lumea trebuie să-i vie în ajutor pe toate căile, ca reprezentînd aproape 80⁰/₁₀ din activitatea națională și fiind la baza consolidărei noastre economice, deoarece produsele agricole constituiesc peste 83⁰/₁₀ din exportul țării. Dar nu în acușațiunile aduse orî în stăvilirea ce s'ar putea aduce începuturilor și dezvoltărei activității noastre industriale vor găsi agrarieni remedii suferințelor lor, mai cu seamă atîta timp cît cifra exportului e covîrșită sau va fi amenințată să fie întrecută de valoarea mărfurilor importate.

Din contră, prin o asemenea atitudine ei nu vor face decît să înlesnească și să motiveze pretențiunile adversarilor noștri de peste hotare, înăsprind relațiunile din interior, tocmai atuncî cînd avem cea mai mare și urgentă nevoie ca împreună, agrarieni și industriași, să studieze cu adincă pătrundere nu numai forțele productive și decî puterea de rezistență a țării, dar și nevoile și decî și părțile slabe ale popoarelor cu care vom avea de discutat tarife și convenții. Numai cu așa precauțiuni vom putea fi bine pregătiți asupra taxărilor din tarif, la viitoarele tractate de comerț.

De altfel, și ca măsură de chibzuită gospodărie națio-

¹⁾ C. Alimăneștianu, Aplicarea legii încurajării industriei, 1902.

²⁾ C. Alimăneștianu, l. c.

nală și ca prevedere de înaltă ordine socială, sper că am reușit să dovedesc, că întreprinderile industriale se impun *în curajării și protecționismului nostru*, tocmai pentru a consolida rentabilitatea muncii agricole și a încununa de succes eforturile ce și le dau agricultorii țării, precum și pentru a ne asigura liniștea socială de care avem așa de mare nevoie și a creia *o clasă de mijloc românească*, așezînd astfel temelia statului român pe baze solide și traînice.

No. 1.

T A B

Reprezentînd importul și exportul Romîniei

No. curent	Anul	IMPORTUL	EXPORTUL	VENITURI provenite din taxele vamale la Import	VENITURI provenite din taxele vamale la Export
1	1870				
2	1871	82,927,288	177,682,782	—	—
3	1872	109,327,780	166,557,104	7,940,139 61	1,668,349 26
4	1873	97,867,167	157,570,732	6,368,728 09	1,589,253 40
5	1874	122,794,114	134,713,818	6,924,927 64	1,360,850 50
6	1875	100,834,169	144,962,079	6,075,035 47	1,426,827 89
7	1876	165,933,503	235,256,286	5,917,756 63	2,051,354 40
8	1877	335,548,999	141,081,100	8,527,832 74	1,201,870 79
9	1878	306,582,302	217,041,727	14,016,164 65	1,971,863 72
10	1879	254,482,629	238,650,006	10,524,748	2,043,601
11	1880	255,336,415	218,918,878	10,578,443	1,867,627
12	1881	274,757,458	206,518,317	13,142,178	1,938,512
13	1882	268,851,921	244,730,199	13,259,734	2,340,670
14	1883	359,907,178	220,650,279	17,401,522	2,036,283
15	1884	294,986,273	184,115,542	14,958,249	1,617,383
16	1885	268,539,150	247,968,201	13,312,801	2,210,384
17	1886	296,497,362	255,547,263	16,676,139	497,456
18	1887	314,680,752	265,726,613	21,191,209	688
19	1888	310,378,320	256,788,642	20,320,592	432
20	1889	367,944,099	274,167,146	23,092,990	985
21	1890	362,791,054	275,958,415	22,517,737	2,832
22	1891	436,682,685	274,662,083	27,397,996	4,267
23	1892	380,747,296	285,384,057	29,435,021	2,784
24	1893	430,489,731	370,651,787	34,407,634	
25	1894	422,142,287	294,198,384	33,835,110	
26	1895	304,574,517	265,048,411	28,208,580	
27	1896	337,922,929	324,056,652	32,309,971	
28	1897	355,782,804	224,179,690	32,370,405	
29	1898	389,908,439	283,181,567	33,674,017	
30	1899	333,267,938	149,119,657	27,458,308	
31	1900	216,985,878	280,000,431	16,096,413	
32	1901	292,436,760	353,830,877	22,960,367	
33	1902	283,344,549	374,819,219	26,661,000	
		9,135,352,741	7,743,737,944	597,551,748 83	25,834,273 96

Nu s'a mai perceput

L O U

dela 1870—1902 și taxele percepute

Plombaj Magazia	Venitură accidente	Obiecte confiscate	Suma taxelor vamale incasate afară de cele percepute asupra exportului	Cît reprezintă la % din cifra importului taxelor vamale per- cepute	Totalul % taxelor vamale Import și Export	Media pe perioade a procentului taxelor vamale incasate
—	—	—	8,464,456 44	10 20	—	
286,713 82	68,508 04	119,788 85	8,415,150 32	7 69	9 7	
165,941 66	67,625 34	41,213 76	6,643,508 85	6 78	10 1	6 66
196,143 10	68,843 11	30,444 76	7,220,358 61	5 88	6 8	
213,517 35	52,657 92	34,940 45	6,376,151 19	6 32	7 4	
154,819 25	16,840 37	25,124 41	6,114,540 66	3 68	4 8	
252,354 61	15,522 95	29,533 32	8,825,243 62	2 63	2 9	
314,057 38	22,987 49	62,087 13	14,415,296 65	4 70	5 2	
			—	4 13	4 9	
			—	4 14	4 9	4 38
			—	4 78	5 5	
			—	4 93	5 8	
			—	4 83	5 4	
			—	5 07	5 6	
			—	4 95	5 8	
			—	5 02	5 7	
			—	6 73	—	6 27
			—	6 54	—	
			—	6 26	—	
			—	6 20	—	
			—	6 27	—	
			—	7 73	—	
			—	7 98	—	
			—	8 01	—	
			—	9 26	—	
			—	9 56	—	
			—	9 10	—	8 46
			—	8 63	—	
			—	8 23	—	
			—	7 41	—	
			—	7 84	—	
			—	9 40	—	
1,583,547 17	312,985 22	343,132 68	—	—	—	—

Reprezentînd exportul de vite

No curent	Anii	ARTICOLELE 5—7				ARTICOLUL 8	
		boi	tauri	vacii	viței*	oii	capre
1	1870	—	—	—	—	—	—
2	1871	2,847,104	—	515,232	6,291	1,595,332	169,790
3	1872	5,411,417	68,480	811,886	9,190	1,540,461	246,705
4	1873	8,007,851	4,320	823,126	8,958	1,773,958	105,212
5	1874	6,720,270	—	*	15,090	1,734,354	139,768
6	1875	5,804,013	—	X	18,470	1,511,035	126,841
7	1876	9,309,038	1,553,700	Y	10,434	250,059	1,862,675
8	1877	8,840,600	1,802,100	909,350	9,450	90,377	2,488,725
9	1878	6,535,000	461,700	1,078,350	15,630	128,417	1,909,875
10	1879	5,688,000	2,100	232,050	6,390	208,788	2,623,905
11	1880	12,150,819	+	—	—	—	—
12	1881	16,597,429	×	—	—	—	—
13	1882	10,877,538	↓	—	—	—	—
14	1883	11,642,451	V	—	—	—	—
15	1884	498,000	—	90,220	35,220	328,919	3,794,725
		110,929,530	3,892,400	4,460,214	135,723	9,161,700	13,468,221

*) Vezi pentru restul anilor urmatori, tablourile din publicațiunea D-lui

L O U

și paseri pe anii 1871—1884¹⁾

ART. 9	ART. 11	OBSERVAȚIUNI
porci	pasări	
—	—	
6,988,947 —	11,358 —	
9,240,702 —	29,593 —	
5,871,960 —	30,615 —	
4,605,161 —	9,343 —	* S'a trecut suma totală la boi
4,814,288 —	7,150 —	X S'a trecut suma totală de boi și vaci, la boi.
11,754,480 —	55,265 —	Y Se coprinde în suma trecută la boi.
11,732,876 —	83,034 —	△ În coloanele: capre se coprinde și berbeci, țapi.
8,166,704 —	87,686 —	În coloanele oi și capre se coprinde și berbeci, țapi,
9,128,280 —	45,912 —	∫ miei, iezi și berbeci bătuți.
—	—	+ În suma de 12,150,819 se coprind animalele vii în total.
—	—	× În suma de 16,597,429 se coprind animalele vii în total.
—	—	‡ Aci se coprind toate animalele vii
—	—	∇ Aci nu se coprind produsele animale alimentare.
4,368,780 —	65,562 —	În aceste coloane intră și: berbeci, țapi, miei, iezi, berbeci bătuți și capre.
76,675,178 —	425,518 —	

F. Robin, Evoluțiunea produselor românești dela 1884—1901.

TABLOU

Arătînd cît la ‰ din valoarea mărfurilor reprezintă taxa vamală
de import

După evaluările din 1902

Art.	DESEMNAREA MĂRFURILOR	Cît la ‰ din valoare repre- sintă vama
0—1 ‰		
394	Diamant, safir, rubin	1—
395	Cristal de stîncă, onix, grenat	— 83
423	Aur laminat și aur întins în sîrmă	1—
444	Cabluri de orice fel pentru conducte electrice	— 66
1—5 ‰		
2	Îepe	3 75
4	Cățiri și măgari	5—
5	Tauri, boi, bivoli, vaci și bivolițe	5 27
13	Vînat (viu) cu păr mic și mare	3 33
29	Lacherdă	5—
30	Sardele în butoaie	4—
61	Semințe uleioase de tot felul	4 28
65	Fin, paie și ierburî de pășune de tot felul	5—
111	Tămîie	5—
114	Gume și reșine nedenumite	5—
124	Opium	3 57
125	Sucuri vegetale naturale nedenumite	3—
126	Coji, scoarțe și rădăcini întrebuințate în medicină	1 87
145	Ape minerale, naturale, etc.	6—
202	Creioane compuse, negre sau colorate	4—
219	Răzături de piei și alte rămășițe grase	5—
231	Piei de bivol, de boi, de vițel, de oi, etc.	3 82
264	Torturi (fire) de păr de orice fel	3 50
283	Dantele de bumbac, tului, etc.	4 69
364 ^b	Litografii, cromolitografii, eliografii, etc.	4 61
372	Plută brută	3 75
373	Lemne mirositoare	4 54
382	Cărbuni de pămînt (uliă), cok	1 66
396	Marmoră de tot felul și albastră brută	5—
400	Pietre de măcinat de orice fel	4 16
404	Ardesie pentru construcție și scris, etc.	1 66
425	Orfevererie de aur, de platină, etc.	2 50
426	Bijuterie de aur sau de platină	3 70
437	Ceasornice și cronometre de buzunar, etc.	3—
497 ^b	Foarfeți de orice fel, afară de cele dela art. 488	5—
498	Instrumente de chirurgie	2 66
50 ₂	Mașini, părți și accesorii de tuciu, etc.	3—

Art.	DESEMNAREA MĂRFURILOR	Cît la % din valoarea repre- zintă vama
511	Vagoane pentru călători clasa I și II	3 20
513	» » căi ferate americane	4 —
522	Aparate diverse pentru stropitul stradelor	4 —
527	Luntre de lemn de o capacitate mare	2 86
535	Cleii de pește	5 —
547	Oase de pește tăiate și pregătite pentru umbrele	4 —
551	Scoici de sidex, brute sau curățite de coji	4 68
553	Chihlibar nelucrat	3 33
572	Vioare, chitare, mandoline	5 —
573	Violoncele, baze și contrabaze	3 33
576 a.	Acordeoaie, armonice și aristoane	2 —
5—10 %		
1	Caî (armăsari și jugani)	6 25
3	Cirlani său străjnici	10 —
6	Junci, junince, mînzați și turmaci	8 —
7	Viței	10 —
9	Porci	6 —
11	Paseri de curte, mari și mici	7 50
12	Paseri nedenumite	8 —
14	Cîini de vînătoare și de lux	8 —
15	Stupi cu albine vii	8 —
17	Animale vii nedenumite	7 50
26 a.	Pește nedenumit, proaspăt, sărat sau uscat	10 —
27 a.	Pește morun, niseiru, cegă, chefal, etc. proaspăt	10 —
27 b.	» » » » » » » afumat	10 —
28	Țiri, stock-fisch și heringi	8 —
32	Icre negre de orice fel de pește, proaspete	5 45
34	Caracatiță, stacoji și stridii proaspete	8 33
35	Midi și alte scoici pline, melci, etc.	6 66
52	Tapioca arow-poot și sago	7 50
53	Salep	7 85
59	Arbori, arbuști	8 —
60	Hameii	6 25
62	Anason	8 12
71	Cacao în boabe cu său fără coji	6 25
72	» pisată său în table	7 50
74	Ceai de orice calitate	6 —
77	Sofran cu vanilie	10 —
94	Trufe proaspete, murate și uscate	10 —
96	Măslina sărate său murate în butoaie	6 —
106	Ciocolată și surogate de ciocolată în table	5 71
109	Gumă arabică	5 55
110	Reșină ordinară, catran și smoolă	8 —
112	Smirna	10 —
117	Ulei de trandafir	6 15
119	Ulei de portocale, de lămfi și de neramze	5 71

Art.	DESEMNAREA MĂRFURILOR	Cit la % din valoare repre- sintă vama
120	Oleiuri volatile nedenumite	6 25
121	Aloe	7 50
122	Camfor brut sau rafinat	7 50
127	Foi de seve	7 50
128	Foi, frunze și erburii medicinale nedenumite	8 23
129	Flori de portocal	10 —
130	Flori nedenumite întrebuințate în medicină	8 82
132	Badian (anason-stelat)	7 50
133	Cumin	9 —
134	Ienupere	8 50
135	Semințe și fructe nedenumite	10 —
136	Mușchiuri și lichenuri întrebuințate în medicină	10 —
137	Cantaride uscate	10 —
144	Săruri de orice fel, preparate sau nu	8 33
162	Tartruri brute sau rafinate, acid tartric	6 20
192	Scrobeală albastră și hirtie de sineală	10 —
193	Lacuri lichide sau în tăblițe, etc.	10 —
201	Condeie (creioane) simple, negre sau colorate	6 —
205	Ulei de masline	9 —
206	Grăsimi de pește	7 50
208	Orice seuri și grăsimi animale	7 22
223	Fulgi	10 —
225	Dinți de elefant întregi sau în bucați	10 —
228	Bureți de tot felul	7 50
234	Piei tăbăcite fine, precum piei de căprioară	7 18
235	Petice neavind mai mult de 5 cm.	10 —
238	Obiecte de păr bine combinate cu materii	6 47
241	Mănuși de piele, militarești	10 —
245	Piei cu blană, etc.	8 33
246	Lucrări de blană de orice fel, croite, etc.	7 22
247	» » » croite și comb. cu alte materii	10 —
249	Orice fel de lucrări de cauciuc	6 66
250	» » » comb. cu alte m.	5 22
251	Linuri de orice fel	5 09
252	Torturi de lină de orice fel	10 —
256	Țesături și stofe împletite din lină, de o greutate de 500 gr.	9 —
257	Șaluri brasate și fasonate	10 —
259	Articole de bonetărie din lină, etc.	10 —
262	Covoare de lină curată	8 —
271	Bumbac brut dărăcit sau pieptănat	6 31
273	Torturi (fire) de bumbac de orice fel, nevăpsite	6 66
280	Stofe ușoare de bumbac pur, țesute sau împletite	10 —
282	Ceaprazărie și fringhierie de bumbac pur	10 —
286	Pinză de jută nealbă	8 33
288	Cinepă și în verde, uscat sau topit	8 88
289	Torturi de în și de cinepă	7 77
297	Batistă și linon	8 —
300	Dantele, tului și broderii de ață	6 22

Art.	DESEMNAȚIA MĂRFURILOR	Cît la % din valoarea anului vândut
301	Plușuri de formium tenax, etc.	8 —
308	Dantele, tului și broderii de mătase	9 41
310	Articole de bonetărie din mătase, mestecate cu alte materii	9 14
311	Ceaprazărie și pasmanterie de mătase	9 13
315	» din alte materii decât mătasea	9 10
315 b.	Dantele, tului din alte substanțe	10 —
316	Ceaprazărie de fire de aur sau de argint	10 —
318	Articole de bonetărie de lână	8 57
319	Ceaprazărie și panglicărie de lână	8 —
320	Țesături și ștofe impletite de bumbac	7 —
320 § II	» » » ca la art. 280	7 —
321	Articole de bonetărie din bumbac	8 23
322	Ceaprazărie de bumbac amestecată	7 50
323	Țesături și ștofe de bumbac amest. cu alte mat.	8 —
324	Articole de bonetărie de bumbac	8 —
325	Ceaprazărie de bumbac cu mătase	9 33
329	Țesături și ștofe impletite, de cîneșă	8 —
330	Articole de bonetărie de in și de cîneșă	10 —
331	Ceaprazărie de in și de cîneșă	8 —
334	Pinză cătrănită pentru împachetat	7 50
348	Hîrtie de lux de orice fel	10 —
353	Cartoane de orice fel	6 73
355 a.	Abajururi, apărători, port-buchete	7 50
360	Carti romine scrise de Romini în țări străine	5 71
362	Carti și publicațiuni în limbă străină	7 14
369	Lemne de abanos, cedru, cimișir	7 50
370	Doage de stejar	10 —
371	Buți și butoaie de stejar și de frasin	10 —
374	Papură, răchită de impletit	7 50
375	Trestii exotice de orice fel	6 07
381	Lucrări fine de strungar și impl., coșuri	6 83
389	Bitumuri fluide nedenumite	6 —
391	Masticuri de bitum	6 06
392	Catran mineral	10 —
397	Lucrări groase pentru construcții de marmora	7 —
398	Lucrări diverse de piatră comună	7 —
399	Pietre comune brute ori lucrate	10 —
429	Argint laminat și argint întins în sirmă	8 33
433	Bijuterie de imitație fină	10 —
435	Margele, fluturi și beteală	10 —
437	Ceasornice de argint și de alte materii	6 25
438	Pendule de bronz, de imitație, etc.	8 33
439 b.	» cu mecanismul fixat în plăci	9 37
443	Aramă și alama batută în foi	8 —
445	Obiecte de sirmă, de alama sau arama	8 67
451	Obiecte de cositor pur sau combinat	8 33
453	Caractere de tipar, clișeuri, plăci	10 —
461	Table, tuburi, gloanțe, alice și obiecte de plumb	9 52

Art.	DESEMNAREA MĂRFURILOR	Cît la % din valoarea repe- sintă vama
469	Table de fer laminat	9 00
472	Table și plăci de oțel polit sau nu	8 17
473	Sîrmă de oțel sau de fer cositorit	9 25
480	Șurupuri și piulițe de fer sau oțel	6 66
481	Trăsuri și osii de trăsuri, etc.	10 —
484	Case și casete de fer și de oțel	8 —
495	Orice alte unelte și instrumente de fer	8 88
496 II	Cuțitarie de oțel polit	10 —
497 a.	» de fer montată pe alte materii	7 50
499	Arme diverse precum: săbii, spade	8 —
505	Mașini și aparate fabricate din alte materii	8 44
512	Vagoane de mărfuri, vite, etc.	5 20
514	Orice vehicule pe șine, vagonete, drezine	8 —
521	Velocipede sau bicicie și tricicle	10 —
526	Luntri dintr'un lemn, ordinare	8 —
528	Caice, șlepurî și ceamuri de brad	5 55
536	Iască brută ori preparată	10 —
546	Rădăcinî de micșunele, lucrute, etc.	9 —
570	Piane cu coadă	7 14
571	Piane și orgî cu taste	5 20
576 b.	Instrumente de muzică nedenumite	8 —
10—15 %		
10	Purcei	11 25
20	Vinat de tot felul și paseri de curte omorite	13 33
31	Icre de chefal	10 66
73	Unt de cacao	11 —
78	Roșcove, smochine în păpuși și stafide	12 50
80	Smochine în cutii și stafide roșii	12 50
97	Maslina în sticle sau în tinichele	12 —
99	Muștar în praf	12 50
101	Sosuri de masă	11 66
108	Gumă, mastică	13 33
113	Scamonee	14 25
115	Balsam copahi	15 —
116	Balsamuri naturale nedenumite	13 —
118	Olei de migdale amare	10 71
131	Cardamom	12 50
138	Ambra-grisea castoreum	14 28
143	Vinuri medicinale	13 33
191	Negru de fildeș, negru de os	14 —
195	Cerneală grasă pentru imprimat	14 28
198	Culori derivate din păcură, din cărbuni	14 44
199	» ordinare preparate cu ulei	13 33
208	Ceară pură albă sau galbină	12 12
209	Spermaceti	11 40
233	Orice fel de piei tăbăcite de vite mici	11 50

Art.	DESEMNAREA MĂRFURILOR	Cît la % din valoarea repre- zintă valoarea
236	Hamuri și șele de tot felul	13 33
237 a.	Obiecte diverse de piele, etc.	12 50
240	Mănuși de piele de tot felul	12 —
255	Teșături de stofe împletite de lînă	14 98
260	Ceaprazărie și panglicărie de lînă	10 04
261	Dantele, tului și broderie de lînă	10 50
274	Torturi de bumbac de orice fel, văpsite	14 81
275	Bumbac sub orice formă	11 42
277	Teșături și stofe împletite de bumbac pur etc.	11 45
278	„ „ „ „ „ „	10 79
281	Articole de bonetărie din bumbac	10 90
285	Torturi de abaca, de julă de formium	11 10
290 b.	Ață de cusut de cinepă sau de in	11 62
293	Curele plate sau rotunde pentru transmisiuni	11 66
295	Pinză de in sau de cinepă	13 07
299	Ceaprazărie și panglicărie de ață pură	11 43
304	Teșături de mătase de orice culoare	13 —
305	„ și stofe împletite de mătase	13 33
306	Articole de bonetărie din mătase	12 73
307	Ceaprazărie și panglicărie de mătase	14 10
309	Teșături și stofe împletite de mătase	10 60
312	Dantele, tului de mătase, amestecate cu alte ma- terii	12 —
313	Stofe și teșături împletite din alte textile	15 —
314	Articole de bonetărie din alte materii	12 —
317 II	Teșături și stofe împletite de lînă	10 71
326	Teșături de stofe de in	14 16
328	Ceaprazărie de in sau de cinepă	11 43
365 b.	Lemne de foc de orice fel	12 50
380	Unelte, instrumente, aparate și mașini de lemn Pietre de ascuțit, de încercat aur etc.	15 — 13 33
401	Faiantă de tot felul albă sau vopsită	12 50
408	Obiecte de fantăsie, de teracotă, de porcelan	15 —
410	„ de sticlă de orice culoare, nepolite	12 50
419	Orfeverie de argint	11 20
439	Pendule și cutii cu muzică montate pe lemn	12 50
439	„ de bronz, de imitațiune de bronz	11 66
440	Vase și aparate pentru usine etc.	12 50
447	Obiecte de packfong sau de alte aliage albe	12 39
456	Tinichea și fer în table, spoit, aramurit	11 43
471	Obiecte de tuciū polite smălțuite	12 50
476	„ „ „ siselate, vernisate, etc.	11 66
477	Obiecte de fer sau de oțel simple, numai polite	12 —
487	„ „ „ „ „ „ spoite	12 —
488	„ „ „ „ „ „ poleite	11 64
492 I	Cuțitărie de fer polit sau nu	12 50
496	Arme de foc de tot felul și accesorii	10 66
500	Mașini, părți și accesorii de fer, de oțel	10 81
503	Trăsuri de lux, ordinare, cariote, etc.	12 50
516		

Art.	DESEMNAREA MĂRFURILOR	Cît la 0/0 din valoarea repre- zintă vama
532	Albumină	14 28
542	Remășițe dela poverne	15 —
548	Păr de om	15 —
549	Ossa-Sepia	15 —
555	Umbrele de mătase curată	15 —
558	Jucării de lemn, hirtie, carton, etc.	12 33
559	Obiecte de baga, sîdef, fildeș, etc.	15 —
560	Obiecte de piele fină	11 11
561	Obiecte de lemn, de trestie, de paie	14 —
562 a.	Obiecte diverse de mercerie	16 66
15—20 0/0		
8	Berbeci, oi, capre, țapi	20 —
26 b.	Pește nedenumit afumat	20 —
33	Icre nedenumite, nervuri de morun, etc.	16 —
46	Tărițe de orice cereale	16 06
48	Orez	18 —
50	Legume uscate și făinuri derivate	17 —
55	Fructe proaspete de tot felul	16 66
56 a.	Alune	20 —
58	Legume uscate	20 —
75	Piper negru, alb, lung, rădăcini de piper	19 05
93	Bulion și extracte de carne	16 07
98	Capere sărate sau murate	15 33
105	Paiserie fină	20 —
123	Mană	20 —
141	Preparațiuni farmaceutice	20 —
146	Apă de Colonia	15 55
150	Sulfat de magnesie	20 —
200	Culori preparate lichide sau praf	18 33
221	Pene de găteală de orice fel, naturale	17 50
230	Puf	20 —
239	Obiecte diverse de calatorie, de campament	18 18
253	Torturi de lînă de orice fel	20 —
254	Țesături și stofe de lînă de orice fel	16 66
263	Păruri de orice fel, brute, preparate, etc.	16 66
265	Împletituri de orice fel de păr	19 20
287	Țesături de jută altele decît pinza	20 —
293 a.	Pinză de cînepă sau de in, etc.	20 —
294	Driluri de orice fel neînălbite	17 —
296	Pinză de in de orice fel, imprimată, etc.	20 —
326 I	Țesături sau stofe împletite de in sau de cînepă	20 —
335	Pinză cătrănită și pinză acoperită cu asfalt	17 50
343	Cuafore militărești, precum chipiuri, etc.	20 —
347	Harte pentru desemn. musică, de mătase	17 50
355 b	Orice lucrări de hirtie afară de cele dela art. 354, 355.	16 66

Art.	DESEMNAREA MĂRFURILOR	Cit la % din valoare repre- sintă vama
364 c.	Fotografii, gravuri, fologravuri	15 38
366	Cărbuni de lemn	20 —
367	Trunchiuri de brad	20 —
378	Obiecte țesute sau împletite din trestii exotice	16 66
379	Foi de lemn pentru placagiū, parchete, etc.	20 —
380 a.	Mobile, scule de menagiū și alte obiecte	17 44
409	Porcelan de tot felul, alb sau vāpsit	16 66
413	Geamuri de sticlā platā de orice dimensiuni, colorate	20 —
415	Oglinzi la care dimensiunile trec 30 cm.	— —
416	Butelii de sticlā ordinarā	20 —
420	Obiecte de fantasie din orice fel de sticlā	20 —
431	Bijuterie de argint cu sau fără pietre fine	18 33
449	Obiecte de aramā, alamā sau bronz	16 66
464	Obiecte și lucrări de zinc de orice calitate	20 —
470	Ferārie laminatā în mod special	16 66
475 I	Obiecte de tuciū, plăci, etc.	16 66
475 II	Sobe comune de tuciū, cazane, grātare	16 66
478	Ferārie groasā	18 88
479	Piroane și cue de fer negru	19 35
490	Obiecte de tinichea și de tablā de fer	20 —
493	Obiecte de sirmā și obiecte de pinzā de fer	15 71
520	Care și căruțe țărănești, cotige și alte asemenea	20 —
530	Bārci de lux, de lemn, de metal	16 —
534	Cleiu de muīt cu gura	20 —
537	Facle reșinoase	17 86
538	Reșinā preparatā pentru astupatul buteliilor	16 —
539	Cearā de pecetluit de orice culoare	17 85
552	Sidif tūiat	15 33
554	Obiecte de chihlibar combinate cu alte materii	17 50
556	Umbrele, umbrelețe de orice stoffe	16 66
574	Instrumente de alamā de orice fel	16 —
	20—25 %	
25	Miere scursā, în faguri sau în stupi	20 83
47	Pine, pesmeți, covrigi, etc.	24 —
69	Cafea crudā	25 —
92	Conserve de carne, de vinat, de pește, etc.	25 —
103	Magiunuri	25 —
148	Paste lichide sau în calipuri	25 —
211	Lumināri de seū	25 —
212	Stearinā în massā	25 —
213	Lumināri de stearinā	25 —
232	Orice fel de piei tībăcite de vite mari	22 22
242	„incālțamiute pe deplin confecționatā	22 22
243	„incālțăminte din orice alte piei	24 83
244	„ „ „ fel de stoffā	25 —

Art.	DESEMNAREA MĂRFURILOR	Cît la % din valoare repre- sintă vana
268	Pisla pentru covoare de orice culoare	22 50
269	» de orice culoare semi-fină	25 —
276	Țesături și stofe împletite de bumbac	20 83
298	Articole de bucatărie din ață simplu încheiate	21 11
326 II	Țesături și stofe împletite de in	24 28
341	Pălării bărbătești de mătase	24 —
349	Hirtie de tapetat pereți, de orice culoare	25 —
356	Hirtie pentru țigărete în caete sau cărticele	22 50
359	Cărți și orice publicațiuni în limba română	21 43
383	Lignit, anthracit, turbă	25 —
402	Ciment de orice fel și plăci de ciment	25 —
403	Cretă în bucăți, fasonată sau nu	21 43
412	Geamuri de sticlă plată de orice dimensiune	23 23
434	Bijuterie de imitațiune comună	25 —
474	Pînză de fer neagră, văpsită, etc.	22 22
483	Obiecte de tablă de fer neagră	20 83
515	Calești, landouri, cupeuri, etc.	24 —
517	Parti de trăsuri coprinse în art. 515, 516	23 33
25—30 0/0		
21	Lapte	30 —
45	Fainuri din orice alte cereale	27 77
147	Săpunuri parfumate, lichide, în praf	30 —
257	Curele plate sau rotunde pentru transmisiuni	26 66
266	Pisla grosă ordinară, nevopsită, etc.	28 84
292	Fringhii de cînepă, de in, de jută	30 —
332	Covoare de tot felul avînd urzeală de in	27 47
346	Hirtie liniată de orice fel	26 66
405	Nisip, petriș, cremene, marnă	30 —
414	Oglinzi la care dimensiunile nu trec 30 cm.	26 66
462	Obiecte de plumb de orice calitate	29 16
486	Paturi de fer cu ornamente de tot felul	30 —
489	Obiecte de tinichea și de table de fer	30 —
557	Articole de modă, flori artificiale	25 69
576 c.	Parti și accesorii de orice instrumente musicale	30 —
30—35 0/0		
19	Cărnuri afumate și cîrnărie de tot felul	33 33
49	Cartofi	31 25
51	Paste făinoase zise «de Italia», glutenuri	31 25
81	Fisticuri și alte fructe meridionale	32 39
84	Vinuri de tot felul și surogate	33 33
86	Oțeturi de vin aromatizate, în butelii	35 —
104	Halva și turte dulci	30 77
194	Cerneală de desemn în table (tuș)	35 —

Art.	DESEMNAREA. MARFURILOR	Cît în % din valoare rezer- vă a vana
210	Săpunuri de tot felul afară de cele parfumate	33 33
342	Pălării de paie, de scoarțe, de spartă	33 33
376	Lucrări comune de lemn nelustruite	33 33
406	Materiale diverse de pământ ars fără smalt	33 33
482	Grilajuri de fer pentru orice întrebuintări	31 11
533	Gelatină nealimentară, cleiuri tare	32 78
35—40 %		
23	Brinzeturi și cașcavaluri de orice fel	39 47
57	Legume verzi	40 —
70	Cafea prăjită în boabe sau măcinată	40 —
85	Oțeturi de vin sau de lemn aromatizate	40 —
91	Spirtoase destilate de tot felul, în butelii	40 —
95	Conserve de legume în butoaie	37 50
100	Muștaruri preparate și murături	37 50
102	Fruite conservate în miere, zahar, etc.	38 —
196	Orice alt fel de cerneală	40 —
204	Uleiuri vegetale de tot felul, ferte sau nu	38 88
267	Lucrări de pîslă groasă ordinară	37 50
270	» » » semifină sau fină	37 50
352	Catran cu totul ordinar	35 —
377	Obiecte comune împletite din papura, sajie	40 —
388	Uleiuri și unsoări minerale	40 —
491	Obiecte de tablă de fer smaltuite	40 —
541	Drojii de bere lichide sau uscate	37 50
575	Flașnete	40 —
40—45 %		
24	Ouă de păseri	41 66
84	Cidru, idromel și alte bauturi fermentate	41 66
203	Nisipuri colorate pentru birou	44 44
344	Hirtie de paie sau de lemn pentru împachetat	45 —
446	Căldărării de tot felul și ustensile de menajiu	41 66
519	Părți din trăsurile coprinse în art. 511	41 66
45—50 %		
56 b.	Fruite uscate, afumate sau opărite	48 —
76	Cuișoare, scortisoare, nucșoară, etc.	50 —
79	Lămii, portocale, neramze, chitre și rodii	45 45
139	Ape destilate alcoolice sau nu	50 —
197	Negreală pentru cisme	50 —
214	Lucruri de ceață curată, albă sau galbenă	50 —
345	Hirtie de scris, de imprimat și de afișe	50 —
354	Plicuri, saci sau pungă de hirtie	50 —

Art.	DESEMNAREA MĂRFURILOR	Cît la % din valoarea repre- sintă vana
358	Obiecte de papier-maché, de carton, pierre . . .	50 —
407	Olărie comună de pământ sau gresie	50 —
448	Obiecte de aramă, de alamă sau bronz	46 87
518	Trăsuri fără arcuți, neacoperite (briști)	50 —
562 c.	Pensule, bidinele, perii	50 —
50—55 %		
107	Cofeturi, siropuri, zeamă de portocale	53 33
55—60 %		
44	Făină de grâu	60 —
87	Bere în orice fel de vase	60 —
351	Carton cătrănit, carton cu asfalt	60 —
418	Obiecte de sticlă albă sau colorată	60 —
485	Paturii de fer ordinare, simple, numai văpsite	56 —
60—65 %		
67	Zahăr brut, glucosă de feculă	62 50
88	Bere în butelii sau în urcioare	62 50
368	Lemne de construcții și de lucru	62 50
411	Smalt și sticlă în massă, în bastoane, etc.	62 50
65—70 %		
22	Unt proaspăt, sărat sau topit	66 65
83	Vinuri și surogate de vin în orice fel de vase	66 65
279	Barchent, calmuch și orice alte țesături	66 66
70—75 %		
98	Spirtoase destilate de tot felul	71 43
291	Sfoară de in, de cînepă, de jută etc.	72 —
75—80 %		
50	Scrobeală albă	80 —
95—100 %		
18	Cărnuri proaspete de măcelărie	100 —

Art.	DESEMNAREA MĂRFURILOR	Cit la % din valoarea repre- zintă valoarea
	115—120 0/0	
66	Zahăr rafinat în căpățini, bucăți	116 66
177	Alcool amilic, metilic și orice alt alcool	120 —
390	Ozocherită, parafină și ceresină	120 —
	130—135 0/0	
393	Luminări și orice alte obiecte de parafină	133 33
562b.	Pensule, bidinele și perii ordinare	133 33
	245—250 0/0	
387	Petrol rafinat zis «gaz»	250 —
	250—600 0/0	
417	Obiecte de sticlă în culoare naturală	600 —
	650—700 0/0	
386	Petrol de orice calitate, brut	666 66

Scutite de taxe la import

Art.	DESEMNAREA MĂRFURILOR	Taxe
36	Grâu	Scutit
37	Secară	»
38	Porumb	»
40	Orz	»
41	Ovăz	»
42	Meiu	»
43	Hrișcă	»
63	Semințe de tutun	»
64	Semințe de grădină, de pădure și de nutreț	»
140	Sulfat și valerianat de chinină	»
142	Medicamentele, uneltele și aparatele medicale aparținând «Crucei Roșii»	»
149	Carbonat de barită, sulfat de barită, silicată	»

Art.	DESEMNAREA MĂRFURILOR	Taxe
151	Acid clorhidric sau marialic	Scutit
152	Acid sulfuric (vitriol)	»
153	Sulfat de fer (vitriol-vert calaican)	»
154	Pucioasă (sulf) în bucați, vergi sau praf	»
155	Apă regală, acid galic, etc.	»
156	Alun (alaun) piatră acra	»
157	Silitră, sulfat de arsenic, etc.	»
158	Acid nitric (apă tare)	»
159	Sulfat de cupru (piatră vinată)	»
160	Sodă caustică, carbonat și bicarbonat de sodă	»
161	Sulfat de sodă	»
163	Acid boric, acid oxalic, etc.	»
164	Sodă caustică, carbonat și bicarbonat de potasa	»
165	Amoniac caustic, etc.	»
166	Oxid de zinc, oxid de plumb, etc	»
167	Fosfor	»
168	Brom și iod	»
169	Acid citric	»
170	Acid fenic, lichid sau cristalizat	»
171	Acid arsenios (șoricioaică) și sulfur de carbon	»
172	Acid benzoic	»
173	Oxid de cupru	»
174	Safru de cobalt	»
175	Combi-nați-uni de cobalt afara de safru	»
176	Eter și glicerina	»
178	Produce chimice nedenumite	»
179	» » » derivate din pacura	»
180	Fosfate naturale diverse	»
181	Lemne, scoarțe, coji și rădăcini tinctoriale	»
182	Foi, flori, fructe, teci, lichenuri, etc.	»
183	Extracte din materi tinctoriale	»
184	Lemne, scoarțe, coji și rădăcini pentru tăbăcit	»
185	Foi, flori, fructe, licheruri	»
186	Taninuri nedenumite și extracte pentru argăsit	»
187	Carmin, coșenilă, kermes și indigo	»
188	Albastru de Prusia (ultramarin)	»
189	Culori în praf, albastre și verzi	»
190	Negru mineral (pământ de Colonia)	»
215	Oase și copite	»
216	Coarne de animale, brute sau pregătite	»
217	Coade de vite	»
218	Țiple, bășici, mațe, nervuri, fiere, singe, etc.	»
220	Păr de porc	»
229	Oua de furnică	»
230	Semințe de gindaci de mătase	»
248	Cauciuc și guta-percă sub orice formă	»
284	Iută, abaca, formium-tenax, etc.	»
302	Gogoși de gindaci de mătase	»
303	Mătasuri crude de tot felul și ciliți de mătase	»

Art.	DESEMNAREA MĂRFURILOR	Taxe
361	Cărți de citit și în general orice fel de publicații	Scutit
363	Hărți științifice de tot felul	"
384	Grafit sau plembagină	"
385	Asfalt	22
421	Aur în bucați, sfărâmături de obiecte de aur	22
422	Aur bătut în foi pentru poleială	22
424	Platină brută în masă, în bucați, etc.	22
427	Argint brut în bucați, sfărâmături, etc.	22
428	" bătut în foi pentru argintă	22
432	Aluminiu	22
441	Furnituri de ceasornice de tot felul, alafu de sicle	22
442	Aramă, alamă și bronz în bucați, etc.	22
450	Cositor brut sub orice formă	22
452	Antimoniu brut	"
454	Nichel brut în bucați, bătut, etc.	"
455	Packfong brut " etc.	"
457	Bismuth	"
458	Cadmium	"
459	Argint viu (mercur)	"
460	Plumb brut sub orice formă	"
463	Zinc " " "	"
465	Fontă (tuciū brut), fer brut în bucați, drugi	"
466	Oțel brut, oțel de cimentajune	"
467	Raliuri de fer sau de oțel	"
446	Fer în șine pentru roate, etc.	"
598	Unelte agricole cu sau fără minere	"
504	Mașini de tot felul, agricole și industriale	"
514	Minereturii de orice fel de metal	"
520	Bastimente cu aburi, montate	"
523	Draghe	"
535	Obiecte de istorie naturală	"
541	Tescovină și drojdie de vin	"
540	Îngrășăminte animale diverse	"
543	Trențe și petice	"
504	Spumă de mare brută (nelucrata)	"
569	Instrumente și aparate de calcul, de observat etc.	"

BIBLIOTECA CENTRALĂ
UNIVERSITĂȚII
BUCUREȘTI

P r o h i b i t e

Art.	DESEMNAREA MARFURILOR
82	Tutunuri în foi și tutunuri fabricate sub orice formă
350	Pastă de hirtie
357	Cărți de joc de orice fel
364 ^a	Icoane (imagini religioase)
563	Sare de stîncă sau de ocnă
464	Chibrituri de tot felul
565	Praf de pușcă de orice fel
566	Cartușe de hirtie, de carton sau de metal
567	Proiectile de război, precum: gloanțe, ghiulele, etc.
568	Orice materii explozibile și fulminante

Notă. În acest tablou s'au trecut toate articolele din tarif, fiecare la rubrica lui respectivă, afară numai de vre-o 7—8, care nu sînt evaluate acolo exact, ci numai cu aproximațiune.

**BIBLIOTECA CENTRALĂ
UNIVERSITARA
BUCUREȘTI**

